

A S E Z R E D A P J A

Énekes bohózat 3 felvonásban.

Irták:

Mocuery - Ben - és J. Duroux.

Magyar színpadra alkalmazta....

Heltai Jenő.

SZEMÉLYEK

Boutin, kereskedő.....	<i>Buten</i>
Paradelle, hadnagy.....	<i>Paradell</i>
Dorjean, kapitány.....	<i>Dorssau</i>
Peilleux, tisztaszolga.....	<i>Paaló</i>
Gelinotte, háziasszony.....	<i>Zselinott</i>
Chavillon.....	<i>Lavijon</i>
Martial bácsi.....	<i>Marszial</i>
Morris.....	<i>Morrisz</i>
Henry, berbély.....	<i>Buri</i>
Miss Gitta.....	<i>Min Gitta</i>
Chavillonasszony.....	<i>Lavijonné</i>
Lucienne.....	<i>Lüszijen</i>
Gelinottesz.	<i>Zselinottesz.</i>
Henriette.....	<i>Auriett</i>

Történet: az első felvonás Alençonban.

A második és harmadik felvonás

Chavillon kastélyában.

ELSŐ FELVONÁS.

Paradelle szobája. Vegyesen, de elegánsan berendezve, balra elől és jobb közepén ajtó, a fenéken ablak. Alatta a földön egy bőrönd és egy kék táskák. Az ablaktól jobbra panoptikum: fegyverek, vivókardok, stb., balra valami csatakép. Ezen a képen egy tábla lóg, amelyen nagy betűkkel krétával ez van írva: "Nyolc órakor okvetlenül felkelteni!!" Asztalka, székek, a szobában valamilyen rendetlenség. Az egyik széken kikécsitve egy huszárhadnagyi egyenruha, az asztalkán egy nagy doboz.

1. Jelenet.

Poilleux, Paradelle, a másik szobában.

Mikor a függöny felgördül, Poilleux egy pár csizmával baljában a baloldali ajtó előtt áll, a jobbával kopogtat az ajtón.

POILLEUX: /diszkrétén/ Hadnagy ur! /majd hangosabban/ Hadnagy ur! /végül ordítva/ Hadnagy ur!!

PARADELLE: /kívül dühösen/ Eredj a pokolba!

POILLEUX: /közönyösen/ Jó, jó. Megyek már. /odanegy a táblához olvasni/ Nyolc órakor okvetlenül felkelteni!!! Most kilenc óra van és mikor költögetem, akkor azt mondja eredj a pokolba! Micsoda nesterség!! De már nem tart soká - Még hatszázhusz kis nap - Ha az Isten is úgy akarja - ... és valanivel kevesebb, ha az ezred orvos ur bevessi azt, a masslagot, amit számára tartogatok. /kint csöngetnek/ Már megint zavargják az embert! Micsoda nesterség! /jobbra indul/ Van énnekem egy kis trükköm, ha én be-
vállik, úgy küssuperálnék mint a parancsolat - és akkor vissza Párisba drága menyasszonyomhoz....

Gelinotte belép.2. Jelenet.

Poilleux, Gelinotte.

GELINOTTE: Jó reggelt!POILLEUX: /negismeri!/ Van szerencsém közjegyző ur!GELINOTTE: Van szerencséje! De finoman fejesi ki magát! Mi volt maga civilben?POILLEUX: Konferanszió voltam egy párisi ~~restoran~~ ^{kabartéban}GELINOTTE: ~~Micsoda~~ ^{be is} mesterség! Itthon van a hadnagy ur?POILLEUX: /Mintha nem hallaná./ Tessék?GELINOTTE: Azt kérdeztem, hogy Alain de Paradelle hadnagy ur itthon van e ?POILLEUX: Kérem közjegyző, ur, sziveskedjék átféradni a másik oldalára, /jobbra mutat./ mert a jobb fülemre süket vagyok.GELINOTTE: Maga gazember! Hiszen akkor hallotta amit mondtam, most a baloldalán vagyok!POILLEUX: Igen?...Bocsánat, tévedtem! Micsoda mesterség!GELINOTTE: Miféle nókák ezek?POILLEUX: Nem nókák ezek, közjegyző ur, es szomorú való... Ugy jött rám egyszerre, amikor a menyasszonyom megírta, hogy ha négy héten belül nem megyek vissza, másfél negy feleségül... Erre úgy belénnnyilalt a szomorúság, hogy megsüketültem.GELINOTTE: Melyik fulére?POILLEUX: Mit tudom én? Majd megmondja az ezredorvos ur....GELINOTTE: Ostobaság! És ilyen emberrel vesztegetem a drága időt...
A gadája itthon van?POILLEUX: Azt hiszem, ..GELINOTTE: Nem tudja bizonyosan?

- POILLEUX:** Háromszor is bekopogtattam hozzá~~6666~~
- GELINOTTE:** Még alszok?
- POILLEUX:** Először nem felelt. Másodszor nem felelt. Senki többet harmadszor azt felelte: Eridj a pokolba!
- GELINOTTE:** Még alszik? Negyed tizkor alszik és tizenegykor van az esküvője a Chavillon kastélyban, innen két kiló méternyire... Sohasem érünk oda. Ki kell húzni az ágyból.....
- POILLEUX:** Hogy húzzam ki, amikor magukra zárták az ajtót?
- GELINOTTE:** Magukra? Mi ez magukra? A hadnagy ur nincs egyedül?
- POILLEUX:** Nem örült meg, hogy egyedül legyen...
- GELINOTTE:** Egy nappal, mit egy nappal, egy órával az esküvője előtt!! Gazezember! Gazezember!
- POILLEUX:** Az éjjel volt a legénybucsu... a hadnagy ur reggel négy órakor jött haza, ^{hogy egy mondan} teljesen beállítva.... A többiek ~~is be voltak állítva....~~ ^{szintén készek voltak}
- GELINOTTE:** Miféle többiek?
- POILLEUX:** A tiszturak. Csak Miss Gitta volt józan...
- GELINOTTE:** Teremtő Isten,, Miss Gitta? Miss Gitta itt volt?
- POILLEUX:** ^{keljesbíték} Itt van... odabent... Tegnap este hirtelen megérkezett Párisból a titkárával és reggel negyedötikor kidobta az egész társaságot. Azt mondta : Eddig tartott a ^{most} legénybucsu, kezdődjék a leánybucsu... ^{a leány} És még ~~most~~ is tart.....
- GELINOTTE:** Végünk van! Micsoda botrány! Elhozatja Párisból a ^{leánybucsu} régi szeretőjét, mintha nem érne rá az esküvő után! ...Egy óra múlva az egész város tudni fogja és akkor Paradelle ur kereshet magának más menyasszonyt...
- POILLEUX:** /közönyösen./ Ilyen az élet! ^{Zelinott ur majd ker... m... k...}
- GELINOTTE:** /dühösen./ ~~Nem kérdeztem magát! Nekem ő ne keressen~~

GELINOTTE: ~~más nem asszonyt! Nagy okom van rá, hogy a mostanit vegye el feleségül... Nagyon szeretem a maga gazdáját, de a maga gazdája egy vagyonomba került. És ha ez a partija füstbe megy, befűthetek a váltóival...~~

POILLEUX: ^{nyugtalan} ~~Kérlek közjegyző ur, ne sértedesse a gazdánkat. A hadnagy ur örökölni fog a nagybátyjától...~~

GELINOTTE: ~~Az öreg márkival hárból? Múdjak magának valamit? Én nem hiszek ebben az öreg márkiban! Hónapok óta levelezünk. Megígérte, hogy Paradelle-nek jelentékeny apánást biztosít az esküvő napján, megígérte, hogy lejön az esküvőre és mindaddig nem mutatkozott. Pól Fisker érkezik Mariból a vendég, ha azszal nem jött akkor... /kint csöngetnek/~~

POILLEUX: ~~Csöngettek... /jobbbs indul/~~

GELINOTTE: ~~Megálljon....~~

POILLEUX: ~~/Nem hallgat rá, el./~~

GELINOTTE: ~~Süket számár!... Talán most jön... És Paradelle edebent... Rettenetes!~~

3. Jelenet.

---Gelinotte, Morris, Poilleux.

MORRIS: /jobbról jön, kezében kis táská, a melle tele van or-dókkal, mögötte Poilleux, Határozottan, /Csak jelentősen bef... A hadnagy ur tudja, hogy jövék!

GELINOTTE: /félre, /ő az! A nagybácsi!

MORRIS: /félre, /Egy ismeretlen ur... Hát az ki?

GELINOTTE: /fenn/ Engedje meg, hogy bemutatkozzam... Gelinotte közjegyző.

MORRIS: Nagyon örülök. /Kezet nyújt neki./

GELINOTTE: /udvariasan/ Hészenről a szerencse, márki ur! Mert ugyebár Paradelle márki urhoz van szerencsém?

MORRIS: Márki? Már ki?

GELINOTTE: Ön, kérem....

POILLEUX: Kérem, ez Morris ur, a Miss Gitta titkárja...

GELINOTTE: Micsoda? Ön nem?...

MORRIS: ^{Poate:} Nem! ^{O, nem} Nem! Én Morris vagyok a Miss Gitta titkárja...

GELINOTTE: ~~Ha!~~ ^{Ha!}

MORRIS: Miss Gitta olyan kiterjedt szerelmi levelezést folytat, hogy kénytelen a titkárt tartani....

GELINOTTE: ~~Ha!~~ ^{Ha!} Igaz?

MORRIS: Én olvasom el a leveleket és válaszolok rájuk. Én kötöm a szerződéseket, és vagyok az impresárió, és vagyok az öltöztető, és vagyok a színházi mama, és vagyok Miss Gitta körül minden...

GELINOTTE: ~~Ha!~~ ^{Mindezen?}

POILLEUX:

MORRIS: Nappal. De este magam is művész vagyok. "Morris and Miss Gitta" a táncoló világcsudák... Nigger-tánc, spanyol-tánc, valse acrobatique. Tangó, orosz-tánc ~~és~~ estránpárló.

GELINOTTE: Ezer bocsánat... Azt hittem, hogy ^{a hadnagy ur} ~~az~~ nagybátyja... És az utasításként tévesztett meg és a sok kitüntetés...

MORRIS: büszkén. A kitüntetéseket ur, im, azoktól a fejedelmi ~~személyiségektől~~ ^{személyiségektől} kaptam, akiknek Miss Gittát bemutattam....

Gelinotte: ~~Ha!~~ ^{Ha!} Nahát!!

POILLEUX:

MORRIS: mutatis. A megboldogult belga király... a megboldogult portugál király...

Gelinotte: ^{És a táskák?}

POILLEUX: ~~Ha!~~ ^{Ha!}

MORRIS: Unnepélyesen, /A táskában pedig Miss Gitta számos
 nevet érő ékszerei vannak.

GELINOTTE:

— *Éljen!*
 Ah!

POILLEUX:

MORRIS:

Éjjel, nappal őrzöm őket, ~~tehető~~ *tehető* rezezdével, mint
 egy oroszlán. Megmutassam Önöknek Miss Gitta ^{Miliókat} ~~szo-~~
 számot érő ékszereit?

POILLEUX:

Legyen szerencsénk.

MORRIS:

Őkinyitja a táskát, /Voilà! /egy csemő sálogcédulát
vesz elő, /Itt vannak a rólik szóló hiteles máso-
 latok... az eredetieket Párisban hagytuk, a sálog-
 hátsben.

GELINOTTE:

Mindogy, Kezden sajnálni, hogy nem ön a Márki?

MORRIS:

Miért?

GELINOTTE:

Mert ha Martial nagybácsi nem érkezik meg és nem ad-
 ja írásban az apanázst, náncs esküvő.

MORRIS:

Ugyan!

GELINOTTE:

Chavillon a leghatározottabban kijelentette, hogy csak
 akkor ad 200.000-frankot a lányának, ha a nagybácsi
 is kötelezi magát az apanázásra.

MORRIS:

Chavillon ? Ki az?

GELINOTTE:

A jövővel belüli após... /megnési az óráját, /Háromnegyed
 tíz... kimegyek a pályaudvarra... hátha mégis megér-
 kezett a nagybácsi. Akkor beviszem az irodámba, alá-
 ratom vele a szerződést és kimegyek vele Chavillo-
 nékhez. Ez a legokosabb, mert ha a nagybácsi vélet-
 lenül idetéved... /kint csöngetnek, /

POILLEUX:

Hátha most jön? /kimegy, /

GELINOTTE:

/nyugtalanul, / Még csak az kéne!

MORRIS:

Sose féljen, anig engem lát!

4. Jelenet.

• Voltak, Poilleux, Henry.

- POILLEUX: /visszajön./ A borbély.
- HENRY: /mögötte belép./ Alászolgája. A hadnagy ur?...
- GELINOTTE: Még alszik.
- HENRY: Jó reggelt közjegyző ur. Eppen most fészültem meg kedves neje őnagyságát. Már aggódott, hogy ön még nem jött vissza.
- GELINOTTE: Megyek már. /Poilleuxhoz./ Mondja meg a gazdájának, hogy kerestem. Visszajövök.
- POILLEUX: ~~Henry.~~ *Várjon erre k. (borbélyhoz)*
- GELINOTTE: /Morrishez./ Titkár ur... *Jónapot*
- MORRIS: /leeresskedően./ Visszontlátásra.
- GELINOTTE: /El./
- HENRY: Hát mi lesz? ~~HM~~ nem várható. ^{kell} Az őrnagy urhoz ~~vagyok~~ rendelve, *mennem*
- POILLEUX: ^{hát} Menjen az őrnagy urhoz, aztán szessen vissza...
hát
- HENRY: /távolóban./ nem tudja, hajvágás is lesz?
- POILLEUX: Mit kérdez annyit, amikor ugys van nagánál olló?
- HENRY: Hát aztán? Az ember mégis akarja tudni... /El./

5. Jelenet.

Morris, Poilleux, majd Paradelle.

- POILLEUX: Mit csináljunk a hadnagy urral?
- MORRIS: Majd fölkeltem én mindjárt. /A baloldali aítóhoz megy botjával erősen megkopogtatja, aztán köhécselve, ~~krá-~~ *krá-* ~~kogva, öregesen.~~ /Hm! hm! Mi ez fiatal ur? Még alszunk? Így várjuk a nagybácsit a vonatnál?
- PARADELLE: /hangja kívülről./ Rögtön, rögtön!
- MORRIS: /mint fenn./ Szép kis katona! ~~Szép kis kőszár!~~ *Szép kis kőszár!* Tíz órakor még az ágyban?

- PARADELLE:** /berohan, félig alszik./ Itt vagyok már!... Bocsá-
nat....
- MORRIS:** /háttal feléje./ Nem bocsátok meg!
- PARADELLE:** Szolgálatban voltam az éjjel!
- MORRIS:** Szép kis szolgálat! /Befelé fordul a természetes hang-
ján./ Na, csak hogy fölkelte már!
- PARADELLE:** /megismeri./ Morris!
- MORRIS:** Tudja-e, hogy tíz óra van? *Te*
- PARADELLE:** /ijedten./ Tíz óra? ~~Valóban~~ gazember, nem mondtam,
hogy nyolc órakor kelts föl? Miért nem keltettél föl?
- POILLEUX:** /hallgat./
- PARADELLE:** Hallgatsz? Két nap kaszárnyaárístem! Értetted?
- POILLEUX:** /hallgat./
- PARADELLE:** Mi ez? Nem felelsz? Süket vagy?
- POILLAUX:** Igenis, hadnagy ur. A jobb fülem.
- PARADELLE:** Süketség a jobb fülön. Ujabb két nap kaszárnyaárístem.
Hol vannak az ingeim?
- POILLEUX:** Ebben a dobozban. Az egyenruha pedig itt van a szék-
ken.
- PARADELLE:** /észreveszi a bőröndöt./ Hát ez micsoda? Nem monda-
tam neked, hogy ezt a bőröndöt meg a kénitáskát vidd
el az új lakásomra?
- POILLEUX:** Nem hallottam, hadnagy ur.
- PARADELLE:** Süketség mind a két fülön. Ujabb négy nap kaszárnya-
árístem! Most pedig lódulj azonnal a holmival!
- POILLEUX:** /veszi a fölbőlőt és a táskát./ Kettő meg kettő az
négy, meg négy az nyolc. Nyolc napi kaszárnyaárístem,
amikor én legalább tizennégyet reméltem... Micsoda
mesterség! Micsoda mesterség! /El./

6. Jelenet.

Paradelle, Morris, majd Gitta.

PARADELLE: Tíz óra. Egy óra múlva esküszöm örök hűséget... Erő-
ről jut eszembe... /besszél balra/ Gittával

GITTA: /kivül/ Mindjárt!

PARADELLE: Micsoda süllés volt ez ma éjjel? A fejem fáj, a
hajam fáj...

MORRIS: Én okos voltam. Két órákor megszöktem...

PARADELLE: Pedig akkor jött a java! Akkor még elmentünk a kávé-
házba... Az egész társaság. Elöl én Gittával, mögöt-
tünk a többiek... vagy hussan. A felvonulás kissé sa-
jos volt, lármáztunk, énekelünk, a kadét, aki kitűnően
utánozza az állati hangokat, kukorékol, ugatott, kot-
kodásolt...

MORRIS: Mince szebb a katonai humornál!

PARADELLE: Gitta már az Arany Keresztben fejébe nyonta a sap-
kát, én pedig az 6 kétnégyeres kalapjában fessie-
tettem.

MORRIS: Még jó, hogy nem találkozott valamelyik följebbva-
lójával!

PARADELLE: Ki mondja, hogy nem találkoztam? Dehogynem talál-
koztam! Éppen a kávéház előtt találkoztam az ügye-
letes tábornokkal...

MORRIS: Hű a ragyogóját!

PARADELLE: Ugy rontott nekem, mint egy jaguár "Mi az"? üvöltötte
... "Mi az"? Mi van na? Farsang? Álarcosbál? Ki maga?
Hogy hívják? "Képszelheti milyen szerényen hebegtem
el a nevenet. Erre rázordított: Jól van, osszoljés! El-
kezden osszolni és osszás közben valakit morogtam
magamban..."

MORRIS: Gerombaságok?

PARADELLE: Azt mondtam: "Futtyülök rád!" Erre a tábornok vissza-
ssafordult: "Mia az" - üvöltötte... Mi az? Kire fut-
tyül a hadnagy ur? Azonnal takarodjék haza! Holnap
majd megtádjá a többit! És most úszintén megvallá-
va kissé nyugtalan vagyok. Valami homályos sejtés
ast sugja nekem, hogy ebből baj lesz. Ne mindegy!
Minden esetre felöltöszöm.

GITTA: /balról/ Mondd csak kérlek... /összevessz Morriszt/
Szervusz Morris!

MORRIS: Kézét csókolom művésznő! Hogy mért jelentkezem ilyen
korán? Az iránt bátorodom érdeklődni, hogy melyik
vonattal indulunk vissza Párisba? Pontban 12-ker
megy az első. Délután háromnegyed ötkor a második
és...

GITTA: Egyikkel sem!

MORRIS: Szabad a művésznőt arra figyelmeztetnem, hogy az
igazgatóságtól mindössze egy nap szabadságot kap-
tunk és ma este már megint játszaniuk kell?

GITTA: Nem főgunk játszani! Sürgönyözni fogsz az igazgató-
ná, hogy ki... kifecskéztam a hangomat és...

PARADELLE: Bocsánat, ha közbeszólok... De úszintén megvallva,
semmi értelme annak, hogy még tovább itt maradj. El-
jöttél elbucszni, ez kedves és megható. Esért nagyon
hálás vagyok neked. De miután elbucsztunk...

GITTA: Mehetek?

PARADELLE: /megcsókolja./ Édes angyalom, egy óra múlva megházaso-
dom. Valamikor csak el kell válnunk és nem lehet ezt
a dolgot már nagyon sokáig halogatni...

GITTA: És te azt hiszed, hogy engem úgy röviden el lehet küle-
deni? Hosszul ismeresz!

- PARADELLE:** Édes Istenem...A menyasszonyom...
- GITTA:** Nem öregem, erről szó sem lehet! Ha már itt vagyok...
rézveszek az esküvődön is...Ezzel tartozom neked!
- MORRIS:** Ezzel tartozunk Önnek!
- PARADELLE:** Tessék?
- GITTA:** Azt hiszen érthetően beszélek. Meg fogok jelenni
az esküvődön. Eddig még minden babáknak az eskü-
vőjén megjelentem, mért lennék éppen a te kivétel?
Igaz, Morris?
- MORRIS:** A legnagyobb mértékben!
- PARADELLE:** De agyalom, az lehetetlen! Az esküvő egész szűk
körben fog lezajlani egy kis falusi templomban...
- GITTA:** Nem baj! Morissal megyek, azt fogják hinni róluink,
hogy idegenek vagyunk... Turisták, angolok... akik
a falu nevezetességeit nézik meg. Te azután meghívás
minket!
- PARADELLE:** Heggem? Miféle cinen?
- GITTA:** Azt teljesen rád bízom... A legrosszabb esetben mint
művészeket, akik vacsora után előadunk valamit...
- MORRIS:** Ez a legjobb családokban is megcsúszik...
- PARADELLE:** Még csak az kellene! Nem, nem, nem, nem !!
- MORRIS:** Ugylátszik, már elfelejtette kik vagyunk? Morris and
Miss Gitta, a táncoló világcsodák"...
- GITTA:** Légy nyugodt öregem, velünk nem fogsz szőgyent való-
lani! Olyan duettet adunk be a násznépaek, hogy el-
foganak szőfűlni tőle... Előre Morris.

No. 1 Duett!

Morris és Gitta.

MORRIS: Mit nekünk a régi-módi finom gavott-memusett,
Szebb annál a néger nóta és a néger tánc-dárett,
GITTA: És a néger, hogy-ha dsiggel és ha sikkal énekel,
Szédültünk a boldogságtól, a nagyarnak több sem kell!
MORRIS: És hozzánk az új világból egy új dal, ha átkerül,
Éjjel, nappal azt daloljuk lelkesedve négerül,
BOJUTT: Bőském, az én üdvöském, forró szerelmem ő,
Lenkém, az én mindenkém, huncut, de helyre nő,
Zsuzskám, te drága fruskám, mindig a rim a fő!
A nóta főz, a nóta főz,
Tartalma bármilyen bamba bösz,
Elkébit mint a gőz!

II.

PARADELLE: Hogyha lelkiünk dalra szomjas,
Busz fülünk ha dalt kíván,
Négyen nótát fúj a banda, négerül húz a cigány,
GITTA: Rádióból, gramofonból nem hallatszik semmi más
Néger tánc és néger nóta egyiptomi új csapás,
PARADELLE: Ettől szédül minden ember, ettől gyötri szörnyű lán,
Messze kint a Hortobágyon, ezt dalolja a kanász,
Bőském, az én üdvöském... stb.

/ének után./

PARADELLE: És te azt hiszed, hogy ebbe belenyugazok? Saha!

/kint csöngetnek./

GITTA: Csöngettek!

PARADELLE: Ki lehet?... És a legényem nincs itt! /jebbira indul,
az ajtón kopognak./

7. Jelenet.

Voltak, Dorjean?

DORJEAN: /hangja kívül./ Szabad?

- PARADELLE: A kapitány ur! Szabad!
- DORJEAN: /belép./ Bocsáss meg, hogy így betörök, de... Ah, nem vagy egyedül?
- PARADELLE: Kérlek alássan, kapitány ur... a... a
- GITTA: Rokoni vagyunk...
- MORRIS: Az esküvőre jöttök....
- DORJEAN: Persze, persze, hiszen ma van az esküvő.
- PARADELLE: Egy óra múlva, kapitány ur...
- DORJEAN: Szerencsétlen fiu, hiszen akkor rettenetes bajban vagy!
- PARADELLE: Miért, kapitány ur?
- DORJEAN: A tábornok nyolc nap szabafogságot utalványozott ki számodra, szigorított szabafogságot... Az őrszemet már ide is állítottam a folyosóra, a lakásod elé... Nem szabad a lakásból távoznod....
- PARADELLE: Az lehetetlen, kapitány ur, a násznép vár... és a menyasszonyomat imádom...
- DORJEAN: Én nem tehetek róla, fiam. Mért nem mondtad meg a tábornoknak?
- PARADELLE: Én nem tudtam... Sejtelmem sem volt róla... Nem képzelhettem, hogy ilyen csekélység miatt....
- DORJEAN: Nono... Nem is olyan csekélység! Goromba voltál feleltél... Ejnye, ejnye, mit csináljunk?
- GITTA: Kapitány ur, mentse meg ezt a szegény fiut!
- MORRIS: Hát szabad az embert megakadályozni abban, hogy megházasodjon?
- DORJEAN: A tábornokkal nem lehet beszélni, mert Párisba utazott! De itt van az új ezredesünk.
- PARADELLE: Megérkezett?
- DORJEAN: Tegnap este... Azt mondják kitűnő ember... Csupa szív...

- DORJEAN:** Valósággal apja a legénységnek!
- GITTA:** Hát akkor?
- DORJEAN:** Hát akkor... Sajnos ő nem csinálhat semmit... a büntetést a tábornok szabta ki... De mindegy! Fölkeresem és megnagyarázom neki....
- GITTA:** És a lelkére beszél, ugye kapitány ur?
- DORJEAN:** Igyekezni fogok nagyságos asszonyom!..
- GITTA:** Nagyon hálás leszek, kapitány ur!... Én személyesen nagyon hálás leszek... Érti kapitány ur?
- DORJEAN:** Értem, nagyságos-asszonyom! /félre./ Elragadó nő! /Fenn!/ Addig is, hadnagy ur, egy tapodtat se innen!
- PARADELLE:** Igenis, kapitány ur!
- DORJEAN:** Az eredményről majd értesítlek... Elküldöm a legénységet...
- PARADELLE:** Köszönöm, kapitány ur!
- GITTA:** Én is köszönöm, kapitány ur!... És négegyezer ismétlem, hálás leszek...
- DORJEAN:** Édes Istenem....
- GITTA:** Ne tiltakozzon, kapitány ur!...
- MORRIS:** Ne tiltakozzon, kapitány ur!...
- DORJEAN:** /távozóban./ Nem tiltakozom, asszonyom! /félre./ Micsoda szeme van! Elragadó! /El!/

8. Jelenet.

Paradelle, Gitta, Morris, majd Poilleux.

- PARADELLE:** No gyerekek, én benne vagyok a bajban nyakig!... Hogy mi lesz ennek a vége, azt csak a jó Isten tudja.
- GITTA:** Ne busulj! A kapitány megigérte...
- PARADELLE:** De már alig van fél-óra...
GITTA: Akarod, hogy én beszéljek az ezredessel?

- PARADELLE:** Annak ugyan beszélhetsz!
- GITTA:** Honnan tudod? Vannak helyzetek, amelyekben egy gyöngé nő sokkal többet ér, mint egy erős kapitány...
- PARADELLE:** Legjobb volna megüzenni Chavillonéknak, hogy kőbejött akadályok miatt...
- MORRIS:** Igaza van? Megyek és megmondom....
- PARADELLE:** Megálljok! Mit fog mondani?
- MORRIS:** Azt fogom mondani, hogy akadályok jöttek kőbe...
- PARADELLE:** De milyen akadályok?
- MORRIS:** Persze, milyen akadályok?... Mindogy, majd csak eszembe jut valami....
- POILLEUX:** /belép egy távirattal./ Hadnagy urnak alássan jelentem, egy távirat! /EL./
- PARADELLE:** /átveszi./ Hát ez mi? /elolvassa./ Szépen vagyunk! A nagybácsi nem jön el... /olvassa./ Nem jöhetnek, erős hűlés... rettenetes katarus. Henriette!
- GITTA:** A nagybácsidat Henriette-nek hívják?
- PARADELLE:** Nem, az a nevelőnője... A nagybácsi egy kicsit gyerekes már... ami az ő korában érthető... Hát kénytelenek voltak Svájcból nevelőnőt hozatni melléje - Az felolvas neki, elviszi színházba, vigyázz rá, ápolja....
- GITTA:** Elszánt egy nő lehet!!
- PARADELLE:** Az apósom dühöngeni fog.
- MORRIS:** Az apanázs miatt...
- PARADELLE:** Honnan tudja?
- MORRIS:** Az előbb itt járt Gelinotte közjegyző, az említett.
- POILLEUX:** /visszajön./ Hadnagy urnak alássan jelentem, Chavillon ur... *Megjött*
- PARADELLE:** Az apósom?
- POILLEUX:** Most szállt ki a kocsiból, ~~reggel itt lesz.~~

- PARADELLE: Mit mondjunk neki? /ijedten./
- GITTA: Ne félj, amig minjet látsz!
- MORRIS: Majd kieszeltünk valamit...
- GITTA: Azt fogjuk mondani, hogy az esküvőre jöttünk...
- PARADELLE: /mint feleség./ Nem, nem, csak azt ne!
- MORRIS: Hát akkor mást fogunk mondani... Ami az esztükbe jut!
- ~~PARADELLE:~~ /jelentve./ ~~Chavillon ur!~~ /El./
- PARADELLE: /szobájába szökik./ Én öltözködöm... hallettáték? Öltözködöm.../El./
- MORRIS: /Gittához./ Mivészna? Ön el akar menni az esküvőre?
Ön el fog menni!
- CHAVILLON: /belép./

9. Jelenet.

Morris, Gitta, Chavillon.

- MORRIS: /Chavillonhoz./ Parancsoljon... Méltóztasson, kedves Chavillon ur.
- CHAVILLON: Kihez van szerencsém?
- MORRIS: /vigan./ Hogy kihez... Édes Istenem... Hát nem találja ki?
- CHAVILLON: Én vad szamar! Gondolhattam volna... A nagybácsi ügyebár?
- MORRIS: Paradelle márka, ugy van! /bemutatja./ A nevelőnőm.
- CHAVILLON: /meghajol./ A híres Henriette kisasszony....
- GITTA: Ugy van! A híres Henriette kisasszony...
- CHAVILLON: Nem tudtam, hogy a kisasszony ilyen fiatal...
- GITTA: Mi svájciak mind fiatalok vagyunk... ezt az a jó hegyi levegő teszi....
- MORRIS: Ugy van, az a jó hegyi levegő... No de tárjünk a dologra! Önök már nagyon türelmetlenül vártak engem, ugye?
- CHAVILLON: Édes Istenem!
- MORRIS: Az apanás miatt! /A hátára üt./ Kis hazis! *he.*

- CHAVILLON: Összintén bevallva: igen szeretem a tiszta munkát...
És minthogy a márkai ur ilyen jókedvű... *ig kedves*
Kedves
- MORRIS: Ugy van...nagyon jó kedvű vagyok...nagyon ~~jókedvű~~
- CHAVILLON: Ajánlom, hogy addig is, amíg a vőm elkészül ~~az eljegyzés~~
déssel, menjünk el a közjegyzőhöz és írjuk alá a házassági szerződést....
- MORRIS: Nagyon szívesen!
- CHAVILLON: Parancsoljon, márkai ur...Ön is kisasszony...
- GITTA: Az én jelenlétem talán fölösleges...
- CHAVILLON: Talán fölösleges, de minden esetre kellemes...
- GITTA: Ön nagyon kedves.
- CHAVILLON: /Paradelle ajtaja előtt./Vőm uram, ~~mi ~~szólunk~~ a~~
~~kestélyben találkoztunk, ~~és most~~~~ közjegyzőhöz megyünk
a nagybácsival.
- MORRIS: /Gittához./Azt hiszem rosszul tettem, hogy szóba hoztam az apanázt...
- GITTA: Paradelle örülni fog!
- CHAVILLON: Méltóztassanak...Csak önök után /Morris és Gitta el./
A nevelőnő nagyon fiatal /El./

10. Jelenet.

Paradelle, majd Poilleux, Gelinotte.

- PARADELLE: /cipőben, felöltözve berohan./Micsoda?...A közjegyzőhöz megy a nagybácsival? Tiltakozom! Késő, már elmentek!
Mi lesz ebből? Mi lesz ebből!? /letül a tenyerébe teszi a fejét./
- POILLEUX: /jelentve./Gelinotte közjegyző ur! /El./
- GELINOTTE: /belép, sugárzó arccal./Gratulálok! Gratulálok!
- PARADELLE: /bután./ Mihez?
- GELINOTTE: Hát mégis megérkezett? Láttam, mostült be az apóssával a kocsiba...

- PARADELLE:** Ki ult be?
- GELINOTTE:** A nagybácsi, meg a nevelőnő....
- PARADELLE:** Szépen a nagybácsi... szépen a nevelőnő... Morris
and Miss Gitta, a táncoló világcsádák!
- GELINOTTE:** Miss Gitta...Ó !
- PARADELLE:** Legyen nyugodt, nem fogom túrni, rögtön megüzenek az
apósomnak...
- GELINOTTE:** Megbologdult? Azt akarja, hogy botrány legyen a dolog-
ból, hogy a parti visszamenjen? Semmit sem fog üzeni...
A félreértést rá érünk tisztázni az esküvő után...
- PARADELLE:** De nem lesz esküvő!
- GELINOTTE:** Nem lesz?
- PARADELLE:** De nem ám! Az éjjel, kissé vígan voltam és összevesztem
az ügyeletes tábornokkal. Az eredmény nyolc nap szigorított
szobafogság. A kapitány elment az ezredeshez
halasztást kérni, de addig is itt kell ülnöm...
- GELINOTTE:** És ön azt hiszi, hogy én ebbe belenyugszom?
- PARADELLE:** Sokat kérdezik magát!
- GELINOTTE:** Akár kérdezhetek, akár nem. Az esküvő meglesz! Először az
ön saját érdekében, soha életében ennél jobb partit nem
fog csinálni! Lucienne elragadó!
- PARADELLE:** Az igaz! Lucienne elragadó...
- GELINETTE:** A hozomány búbájós. Kétszáz ezer frank.
- PARADELLE:** Az is igaz, kétszáz ezer frank... búbájós!
- GELINOTTE:** A szülők elég kellemesek. Egyetlen leány. Mindent ő fog
örökölni....
- PARADELLE:** Erre nem is gondolok. Imádom Luciennet és...
- GELINOTTE:** Persze. És arra a husz ezer frankra nem gondol, amellyel
neked tartozik és amely az esküvő napján esedékes..

- GELINOTTE: Így akarja a szavát megtartani?
- PARADELLE: /dühösen/ Hát szökjen meg? Ki tegyen magam annak, hogy haditörvényszék elé állítsanak!?
- GELINOTTE: Hát aztán? Egy kis haditörvényszék de nagy dolog! Mi történhetik magával? A legrosszabb esetben főbelövik. Akkor legalább azzal a nyugodt öntudattal halhat meg, hogy megfizette a 20.000 frankomat...
- PARADELLE: /habozva/ És azt hiszi, hogy az őrszen, itt a lakáson előtt, nyugodtan nézi majd a szökésemet?
- GELINOTTE: Öltözzön civilbe, akkor nem fogja megismerni.
- PARADELLE: Nincs civil ruhám. Mindent elküldtem már az új lakásomba.
- GELINOTTE: Hát akkor öltözzön át ott ... Addig is fogja /átadja neki a felöltőjét/ Ezt vegye föl, hajtsa föl a gallért, a cilindert vágja a szemébe, ezt a táskát pedig vegye a hóna alá ... Az őrszen azt fogja hinni, hogy én megyek el ... Lent áll a kocsi, ugorjon bele, hajtson ki a kastélyba. Egy óra alatt vége az eskivőnek. Mihelyt a dolog rendben van, ön mindent bevall az apósának. Az apósát megüti a guta, ön örököl és visszajön ide. Mind ezt kényelmesen elvégezheti másfél óra alatt...
- PARADELLE: /távozóban/ És ön? Mit csinál addig?
- GELINOTTE: Itt maradok. Várom. Helyettesítem önt.
- PARADELLE: A kapitányom meg fogja üzenni, hogy mit mondott az ezredes...
- GELINOTTE: Át fogom venni az üzenetet... Csak menjen!
- Paradelle: /visszajön/ Ne kutakozzon az ablaknál... A kaszárnya éppen szeaközt van...
- GELINOTTE: Majd a fejembe nyomom a maga sapkáját... /megteszi/ Siessen már!

- PARADELLE: /n.f./ És az inas? /kissól/Poilleux?
- POILLEUX: /megjelenik/ Parancsol hadnagyur? Ésszeveszi Gelinot-
tet/Hát ez mi a csoda?
- PARADELLE: A közjegyző ur meg fogja neked magyarázni... Engedel-
meskedj neki mindenben, akár csak neked, értetted?
- POILLEUX: Igenis hadnagy ur!
- PARADELLE: És most szököm! /El/

11. Jelenet.

Voltak

- GELINOTTE: Valahára! Izé ... Hát hogy is mondjam?
- POILLEUX: Ne fáradjon közjegyző ur, ^{tudom} én már miről van
szó... Tehát most ön a hadnagy ur?
- GALINOTTE: Legalább egyenlőre... Amíg a gazdája visszajön az es-
küvről... /kint csengetnek/
- POILLEUX: Csöngettek!
- GALINOTTE: Hát aztán? Nyissa ki az ajtót... /~~Poilleux-el~~/ Valószí-
nűleg az ezredes üzenetét hozzák... (el)
- POILLEUX: /lelkendezve visszajön/Hadjegyző ur ... Izé... Köz-
nagy ur ... Az ezredes!!
- GELINOTTE: Az ezredes ?? Miféle ezredes?
- POILLEUX: A miénk!
- EZREDES: /kívül/Hé ordonánc!
- POILLEUX: Nem szeretnék a hadnagy ur bőrében lenni. /indul
az ajtóban

12. Jelenet.

Voltak, ezredes:

- EZREDES: /^{Puccs} belép, Poilleux-hoz/ Ordonánc! Gasember! Miért nem mu-
tattad az utat, nem tudod, mi az illendőség? Paradele
hadnagy ur?
- POILLEUX: /kint/ Igenis ezredes ur... /hámutat Gelinottera/
Itt van!

- GELINOTTE:** /megdöbbenve./Én?
- POILLEUX:** /integet neki./Hapták!
- EZREDES:** /meglepődve Gelinottehez./Őn Paradelle hadnagy?
- GELINOTTE:** Édes Istenem! *Végem van*
- POILLEUX:** /Mialatt az ezredes beszél, jelekkel értésére adja Gelinottenek, hogy vágja magát haptákba./
- GELINOTTE:** Tulzott merevséggel engedelmeskedik Poilleuxnak./
- EZREDES:** Bocsássa meg meglepődésemet...De nekem azt mondták, hogy Paradelle hadnagy ekegáns, csinos fiu...Ugyláté szik lóva tettek /orditva./ Azt nem szeretem! Jó ember vagyok, sőt tulajgosan jó...A 35-ös dragonyosoknál, ahonnan áthelyeztek az "Ezred apjának" neveztek...
/orditva./ Meg is érdemelten ezt a nevet!!!...Csak azt nem szeretem, ha lóvá tesznek...Értette?
- GELINOTTE:** Igenis, ezredes ur!
- EZREDES:** Beszéltem Dorzsau kapitánnyal.../Észreveszi, hogy Gelinotte még mindig haptákban áll./ Pihenj, pihenj!...
Ne fáradjon, ^{most} nem a följobbvalója áll ön előtt.../orditva./ Hanem a jóbarát... Foglaljon helyet! /Poilleux-höz./ Te még itt vagy?
- POILLEUX:** /fülel./ Parancs! Ezredes ur !!
- EZREDES:** Nézd meg az előszobában, hogy ott vagyok-e?
- POILLEUX:** /félre./ Ha ennek be tudnám adni a süketiségenet...
^{Mars Mars}
- EZREDES:** Galopp! /Poilleux elröhan./ A kapitány elmondta, hogy őn az éjjel kissé tiszteletlen volt...
- GELINOTTE:** Bevallom, ezredes ur...
- EZREDES:** Sőt, több mint tiszteletlen...Goromba!
- GELINOTTE:** Ugy van, ezredes ur, goromba!.../félre./ Csak tudnám mi-ről van szó!
- EZREDES:** Az ember nem viselkedik így egy tábornokkal....

- GELINOTTE:** Persze, persze... hiszen ez éppen a baj... Ha csak egy ezredes lett volna....
- EZREDES:** Ordítva, /Az éppen olyan baj lett volna... Hogyan jutott az eszébe az impertinencia?!
- GELINOTTE:** Véletlenül... Egész véletlenül....
- EZREDES:** Ez nem nentség... Meg vagyok arról győződve, hogy vannak más enyhítő körülmények is....
- GELINOTTE:** Hogyan ezredes ur... Száz meg száz... /félre, /Csak tudnám miről van szó...
- EZREDES:** /szeliden, /Halljunk egy párat....
- GELINOTTE:** Egy párat?... Édes Istenem... Tegnap bucsáztam a legény étlettől... Nagy vacsora volt...
- EZREDES:** Nagy ivás...
- GELINOTTE:** /bóliat, /Egy pár jó barátom társaságában....
- EZREDES:** Jó barátok, jó barátok...
- GELINOTTE:** Ugy van, ezredes ur...
- EZREDES:** Nem baj! Én is szerettem az asszonyokat... /ordítva, /Én is szeretem őket!
- GELINOTTE:** /vigan, /Nagy huacut az ezredes ur! /a vállára üt, /
- EZREDES:** /ordítva, /Mi az? Megbolondult?
- GELINOTTE:** Pardon, ezredes ur...
- EZREDES:** Különbözön Bonzsan kapitánytól kitűnő információt kaptam önről; correct gavallér, kifogástalan, pontos katona, megbízható, intelligens, az ezred legjobb lovasa.
- GELINOTTE:** /szerényen, /Hát bizony, ami azt illeti, elég jól megismerem a lovat....
- EZREDES:** Megpróbálok, hátha tudok magán segíteni... Hiszen ha a tábornok tudta volna, hogy önnek ma van az esküvője, legalább is elhalasztotta volna a büntetést...
- GELINOTTE:** Ugye ezredes ur? Mégis csak szentelenség az embert

- GELINOTTE: megakadályozni a...
- EZREDES: /enelt hangon./Szentelenség??
- GELINOTTE: Hiszen szép dolog a katonai fegyelem, de nem szabad visszaélni vele....
- EZREDES: /orditva./Mit beszél maga??
- GELINOTTE: /belátja, hogy bakot lött./Fegyelem...izé...kegyelem...ezredes ur, nem csuda ha félrebeszélék, de a helyzeten kétségbeejtő...Ezt Önnek is be kell ismernie.
- EZREDES: Beismerem...És talán volna rá mód...Lássuk csak!
- GELINOTTE: Az ezredes ur olyan jó....
- EZREDES: Tudom, nagyon jó vagyok. Hát izé...a büntetést nem engedhetem el, arra nincs jogom. De arra jogom van, hogy Önt, mint segédtszertet magammal vigyem....
- GELINOTTE: Mint segédtszertet?...
- EZREDES: Bizonyos, hogy ha pár nappal előbb érkeztem volna meg, Ön meghívott volna az esküvőjére. Ugyebár?
- GELINOTTE: Hégyne, hégyne, ezredes ur!
- EZREDES: Tehát Ön engem meghívott az esküvőjére, én meg vagyok hívva, én elmegyek az esküvőjére.
- GELINOTTE: /nyugtalanul./ Igenis, ezredes ur!
- EZREDES: És Önt magammal viszem?
- GELINOTTE: /megdöbbenve./Magávak visz?
- EZREDES: Mint segédtszertet...Esküvő után folytatja a szobafogságot /nevetve./de már nem egyedül, hanem a feleségével...No öcsém, mit szól ehhez a kombinációhoz?
- GELINOTTE: /rémülten./Óriási, ezredes ur! Óriási! /Félre./Jaj, jaj!
- EZREDES: Az esküvő itt van valahol a közelben?
- GELINOTTE: Innen két kilométernyire.
- EZREDES: Az semmi! Lent a lovan...Ön pedig Alzát fogja levagolni
- GELINOTTE: Alza?? Ki az?

- EZREDES:** A kancán...lent fogja az ordonáncom...
- GELINOTTE:** /félre./Jaj, ~~aj~~!! fennt./De kérem, ezredes ur, én nem tudok lovagolni...
- EZREDES:** Mit mondd?
- GELINOTTE:** /ijedten./Nem fejeztem be a mondatot...Nem tudok lovagolni a kedvem szerint, amíg nem ismertem ki a ló természetét....
- EZREDES:** No ezét könnyen kiismerheti...Borzastó csökönyös, vad, ijedős....
- GELINOTTE:** Mily öröm! Mily öröm!
- EZREDES:** Dorzsán kapitány azt mondta, hogy ön az ezred legjobb lovasa...
- GELINOTTE:** A kapitány tulzott...Reades körülmények között elég jó lovas vagyok, de ma nem tudok nyeregbe szállni...
/csipőjét szorongatja./Még vagyok sebesülve...
- EZREDES:** Megvan sebesülve?
- GELINOTTE:** Igen...Az éjjel egy kalaptübe ültem és attól félek, hogy vérmérgezést kapok.
- EZREDES:** Mutassa csak?
- GELINOTTE:** /megdöbbenve./Tessék?
- EZREDES:** Azt mondtam, hogy mutassa meg...Rögtön megmondom, hogy komoly e a baj...
- GELINOTTE:** /dadogva./De kérem...ezredes ur...
- EZREDES:** /ordítva./Ön szégyenli magát az ezredese előtt, hogy nem akarja megmutatni?
- GELINOTTE:** Ellenkezőleg, ezredes ur...a legnagyobb örömmel...
- EZREDES:** /ordítva./Mit a legnagyobb örömmel?...Képzelterti, hogy nem vagyok rá kíváncsi. Az más öné sem különb mint a másé....
- GELINOTTE:** Nem, ezredes ur...sőt ellenkezőleg...

EZREDES: /orditva./ Mit ellenkezőleg?...Badar beszé! Különben kár az időért, gyorsan öltözzön fel.../az egyenruhára mutat./ Itt az egyenruhája.../orditva./Vagy talán civilben akar esküdni?

GELINOTTE: Isten ments!

EZREDES: Hívja be a kutyanóságját!

GELINOTTE: /orditva./Kutyanosóm! Hé, kutyanosóm!

EZREDES: Mért nem a nevére szólítja?

GELINOTTE: Mert süket.

EZREDES: A maga kutyanosója süket? /kint csöngöttek./

GELINOTTE: Csöngöttek.

EZREDES: /orditva./ Hát aztán? Talán én nyissam ki az ajtót?

/kopogtatnak./ Szabad!

13. Jelenet.

Voltak, Poilleux, Henry.

POILLEUX: ~~...~~...

EZREDES: Nagyon jó, a hadnagy urnak szüksége van ösre...

HENRY: Tudom, ezredes ur...Jó kapot Gelinotte ur...

EZREDES: Gelinotte? Ki az?

GELINOTTE: A közjegyző... Valami üzenetet hoz tőle?Majd odabent elmondja neked ...Jöjjön csak...

EZREDES: /Henryhez./ Még fogja nyírni a hadnagy urat...

GELINOTTE: Ezredes ur, ugy is kopasz vagyok /mutatja./

Ezredes: Undorító hajviselés, ha vele! A katona honloka legyen tiszta, nyílt, mint a jelleme...A sapka két oldalán egy kis fűrttel, mint nálam.../Leveszi a sapkáját/ teljesen kopasz, a két oldalán a fűrt a sapka oldalán van ráillesztve/

GELINOTTE: /kétségbeesve./ Ez hiányzott még./El Henryvel és az egyenruhával./

14. Jelenet.

- POILLEUX:** Ő veszi fel az egyenruhát...Huj, huj.../röhög./
- EZREDES:** /orditva./ Mit röhögsz?
- POILLEUX:** /adja a süketet./ Igenis, ezredes ur!
- EZREDES:** Azt kérdeztem, hogy mit röhögsz?
- POILLEUX:** Igenis, ezredes ur!
- EZREDES:** Igaz...^{Te} süket vagy!
- POILLEUX:** Igenis ezredes ur!
- EZREDES:** Voltál már naródi viziten?
- POILLEUX:** Bocsánat ezredes ur.../a jobbára kerül./ Ezem a füle-
men jobban hallok, mert a jobb fülem a rosszabb fü-
lem és a bal fülem a jobb fülem...
- EZREDES:** Azt kérdeztem, voltál-e már naródi viziten??
- POILLEUX:** Igenis, ezredes ur!
- EZREDES:** És mit mondott az ezredorvos?
- POILLEUX:** Azt mondta, hogy szinuláns vagyok.
- EZREDES:** A régi iskola!...Az ezredorvos szanár!
- POILLEUX:** Igenis, ezredes ur! ^{szanár}
- EZREDES:** Majd beszélek veled.
- POILLEUX:** Az ezredes ur nagyon jó...
- EZREDES:** Tudom, tudom, mindenki tudja ezt./orditva./ Csak azt
nem szeretem, ha lóvá tesznek! /Az ajtóhoz megy./
Madnagy ur!

15. Jelenet.

Voltak, Gelinotte, Henry.

- GELINOTTE:** /nég kívül./ Igenis, ezredes ur!
- HENRY:** /belép./ Megvagyunk! /el./
- GELINOTTE:** /belép, a ruha rettenetesen szűk neki, a kardott a jobb-
jára kötötte, a sapka a fülére ér./
- EZREDES:** /orditva./ A kardja?? Hol lóg a kardja??

POILLEUX: /odarehan./ A másik oldalra, hadnagy ur.../segít neki./
GELINOTTE: Bocsánat, de olyan szórakozott vagyok, olyan izgatott.
EZREDES: És ez a ruha!... Vegye le a sapkáját!/Gelinotte engedelmeskedik, teljesen kopasz./Igy szeretem... nagyon jó feje van, katonás feje. Most pedig egy-kettő indulás!
 Lóra!
GELINOTTE: /rémülten./ Lóra!

F I N A L E .

I.

Rajta, rajta pajti egy-kettő nyeregbe!
 Lóra, lóra, lóra, szép huszár!
 Még na este egy szép csinos, hamis menyecske
 Csókja, csókja, csókja, csókja vár...
 Trara, trara, onnan lekésni kár.
 /: A jó huszár úgy vágtat akár a szélvész,
 A hősi harcok ördöge bujt belé,
 De jözbe-közbe adta betyárja szétnéz
 Egy édes, édes asszonycsók felé :/

III.

Édes Istenem, neken nyeregbe ülai
 Lóra, lóra nem nagy élvezet,
 Sejttem azt, hogy árkon, bokron átrepülai
 Jóra, jóra, jóra nem fezte!
 /: A jó huszár úgy vágtat akár a ~~szélvész~~ sátán,
 De könnyű néki, ő az a jó huszár.
 Engem pokolba vinne a ló a hátán,
 Nyakanki volna törve azóta már :/

F Ü G G Ö N Y .

M Á S O D I K F E L V O N Á S .

SZIN: Elegánsan buterozott kis szalon Chavillonékánál.

A fenéken ajtó, amely a lépcsőházba nyílik, jobbra és balra a vágott sarkban ajtók, jobbra elől pamlag, balra elől asztalka és szék.

1. Jelenet.

Chavilloné, Lucienne, majd Gelinotténé.

Mikor a függöny felgördül, Lucienne menyasszonyi ruhában jön.

Chavilloné követi.

CHAVILLONNÉ: Mi az már megint? Mit integetsz?

LUCIENNE: Ugy látszik a harisnyakötőm csattja kinyílt. Nem igazíthattam meg a vendégek előtt.

CHAVILLONNÉ: Az inéat a kombinéd, most meg a harisnyakötő...
Tedd föl a lábod a székre.

LUCIENNE: /Nem beldogul a ruhájával./ Istenem de buta ruha!
Jó, higy az ember csakegyszer veszi fel...
/fölteszi a lábát./

CHAVILLONNÉ: /aki meg akarja igazítani a harisnyakötőt, gyorsan eltakarja Lucienne lábát./ Vigyázz! Valaki jön...

GELINOTTENÉ: /a fenékről jön./ Bocsánat, háborgatom magukat...

CHAVILLONNÉ: Maga az Gelinotténé? Kérem, foglaljon helyet. Képzelm je Lucienne az előbb a kombinédjét akarta elveszteni, most meg a harisnyáját... /megigazítja./

GELINOTTENÉ: A harisnyáját? Az a legkevesebb amit az ember ilyen nagy napon elveszithet. Képzelen milyen izgatott az a kis angyal.

LUCIENNE: Egyáltalában nem.

CHAVILLONNÉ: No, én nagyon izgatott voltam... Hát maga Gelinotténé?

GELINOTTENÉ: Rémesen!

LUCIENNE: Pedig a dolog nem is lehet olyan rettenetes!

Gelinotténé: Bizony nem.

CHAVILLONNÉ: A harisnyakötőd rendben van, visszamehetünk vendégeinkhez....

GELINOTTENÉ: Az uram még nincs itt?

CHAVILLONNÉ: Nincs, de nyugodjék meg... az enyém sincs itt?

LUCIENNE: Sőt az enyém se! /az ajtó kinyílik, látható lesz

Chavillon, Morris és Miss Gitta. *Egyesek a lakásban.*

Chavillon: /hangja kívül./ Méltóztassanak!

CHAVILLONNÉ: Most jöttak meg.

MORRIS: Csak ön után...

CHAVILLON: De kérem!

MORRIS: Ha mindenáron ragaszkodik hozzá... /belép, Chavillon és Miss Gitta követik.

2. Jelenet.

--- Voltak, Morris, Miss Gitta, Chavillon.

MORRIS: /könyvedén./ Hölgyeim, üdvözlöm önöket.

CHAVILLON: /bemutatja./ De Paradelle nátki.

MORRIS: /Lucienne-re./ És a hugocskám, az én bájos hugocskám, Ugye?

CHAVILLONNÉ: Ugyvan nátki, Lucienne a leányunk.

MORRIS: /megcsókolja./ Megengedi?

LUCIENNE: Szívesen, bácsikám.

GITTA: /félre./ A menyasszony nagyon bájos...

MORRIS: Hanvas, úde mint egy barack.

CHAVILLON: /bemutatva./ A feleségem.

MORRIS: Sejtettem, nem mezeze esik a barack a fájától....

/megcsókolja./ Megengedi?

CHAVILLONNÉ: Hogyne, hogyne!

MORRIS: Ön is egy barack... valamivel érettebb...

/Gelinottenére mutatva/ A testvére ugyebár?

CHAVILLONNÉ: Igen uram. /Bemutatva./ Gelinottené ö nagysága...

- MORRIS: Ah!...A közjegyző felesége?
- GELINOTTENÉ: Ismeri az uramat?
- MORRIS: Az öcsémnél találkoztunk.../negsókolja./Megenegeti?
- GELINOTTENÉ: /meglepette./ De uram...
- MORRIS: A harmadik berack zamatos...rendkívül zamatos...
- GELINOTTENÉ: Őn nagyon kedves.../Chavillonhoz./ Elragadó ember?
- CHAVILLON: És egy cseppel sem büszke...
- CHAVILLONNÉ: /Gittára mutat./ Márki, még nem ismerjük Önagságát ...
- MORRIS: Tessék?
- GITTA: /halkan./ Mutassa be !
- MORRIS: Vagy ugy!...Hölgyeim bemutatón nevelőnőmet, H...
Henriette kisasszony....
- GITTA: Hölgyeim...
- CHAVILLONNÉ: Nagyon örülök, kisasszony..../halkan az urához./
A nevelőnő kissé fiatal...
- CHAVILLON: /szintén ugy./ Mint minden svájci, ezt a jó hegyi
levegő teszi.
- CHAVILLONNÉ: És mi van az apanázssal?
- CHAVILLON: Már szóba hoztam, de a márki ur nem nyilatkozott...
- CHAVILLONNÉ: Pedig nyilatkoznia kell./Morrishoz./ Mielőtt a vő-
legény megérkezik, Lucienne megmutatja majd Önnek a
nászajándékait. Nem is tudom hol késik az a fiu!
- MORRIS: Az adott körülmények között lehetséges, hogy egyál-
talan nem jön el.
- CHAVILLON:
LUCIENNE:
Chavilloné: Tessék?
- MORRIS: Minden az ezredestől függ...ha az ezredes beleegye-
zik...
- GITTA: /meglökli./ Vigyázz!
- MORRIS: /más hangon./ Hát sok nászajándékot kapott a kislány?

- CHAVILLONNÉ: Rengeteget! Ezüstöt, csipkét, műtárgyakat....
- MORRIS: ~~N~~gyan helyes, nagyon helyes!
- CHAVILLON: De mindennél többet ér....
- MORRIS: A szerelem! Ugy van! /dudolva./ "Mit nekem a hirnév és babér, a szerelem mindennél többet ér"....
- GITTA: /halkan./ Megörültél?
- CHAVILLONNÉ: /halkan az urához./ Hallottad? A nevelőnő tegezi!..
- CHAVILLON: /szintugy./ Azért a nevelőnője.... /fenn/ A szerelem... pesze... persze... de a szerelem egynagában nem elég!.. ~~A szerelemből nem lehet megélni.~~
- MORRIS: Bizony nem!... A szerelem pénz nélkül olyan, mint az erdő madár nélkül, mint a virág illat nélkül... Szerencsére az öcsém kitűnő partiet csinál.
- GITTA: /halkan./ Már megint bakot lőttél!..
- MORRIS: Már megint bakot lőttem... Gyertünk, néztük meg a násszajándékokat /hátra-megy./
- CHAVILLONNÉ: Lucienne, kalauzold a kárki urat és /éllél./ a kissasszonyt.
- LUCIENNE: Erre tessék bácsi, az én szobámba... Majd előre megyek!
- GITTA: Veltük tart Chavillon ur?
- Chavillon*
CHAVILLONNÉ: /parancsolóan./ Itt maradsz! *Benjamin*
- szeg. benjamin*
GITTA: /félre./ Micsoda harpia!... /El jobbra Morris és Lucienne mögött./
- CHAVILLONNÉ: /Gelinotténéhoz./ Nem lenne szives pár pillanatig a vendégeinnél helyettesíteni?
- GELINOTTENÉ: A legnagyobb örömmel! /Távozóban./ Csak azt szeretném tudni, hol lehet az uram? /El balra./

3. Jelenet.

Chavillon, Chavilloné.

CHAVILLONNÉ: Benjamin, a helyzet nagyon súlyos...

- CHAVILLON: Légy nyugodt, engem nem tesznek lóvá... A márki megígérte az apanázst...
- CHAVILLONNÉ: ~~És nem fogja megadni...~~ az öccse pedig egy fityinget se fog tőle örökölni...
- CHAVILLON: Már mért ne örökölne?
- CHAVILLONNÉ: Mert az állítólagos nevelőnő, a márki szeretője...
- CHAVILLON: Honnan tudod?
- CHAVILLONNÉ: Nem hallottad hogyan letegente... kétszer is?! A márki egy véa pernahajder, akivel ez a nő azt csinál, amit akar...
- CHAVILLON: Akkor pedig semmi sem lesz a házasságból. ~~Nem adom a lányomat egy éhenkórásznak...~~
- CHAVILLONNÉ: Már késő!
- CHAVILLON: Mért volna késő? A legtöbb házasság az utolsó pillanatban megy vissza....
- CHAVILLONNÉ: De Lucienne szereti a vőlegényét... Parabelle imádja Luciennet!
- CHAVILLON: ~~Imádja?~~ Szépen imádja! Miért nincs még itt?
- CHAVILLONNÉ: Alkalmasincs dolga van...
- CHAVILLON: Ez nem kifogás... negnézi az óráját, tizenkét óra... egy órai késés! És a vőlegény nincs itt! Ez a legnagyobb foku tisztetlenség!... És... és kevéletlenség!... Szentelenség!

4. Jelenet.

Voltak, Parabelle, majd Morris, Miss Gitta, Lucienne.

- PARABELLE: /lelkesen befut, frakk van rajta, / Kedves apósom.... drága anyósom...
- CHAVILLON: Na! Hát mégis eljött?
- PARABELLE: Megkéstem, tudom... De új ezredesünk van és kénytelenem voltam....

- CHAVILLONNÉ:** Mi az? Maga nincs egyenruhában?
- PARADELLE:** •A szabón felültetett...
- CHAVILLONNÉ:** ~~Még az is!~~ Egy katonatiszthez megyünk feleségül és civilben jelenik meg az esküvőn...
- PARADELLE:** ~~Non, tehetek róla.~~ Inkább így, mint ahogy... Lucienne készen van?
- CHAVILLONNÉ:** Hogyne, csak magát vártuk.
- CHAVILLON:** Hát Gelinotte közjegyző hol van?
- PARADELLE:** Nem jöhet... Ápp haldoklóhoz hívták sürgősen... végrendelet miatt....
- CHAVILLON:** Ezt megdizenhette volna nekem...
- PARADELLE:** Nem lehetett... A dolog nagyon sürgős volt... De ne vesztegezzük a drága időt! Hol van Lucienne?
- CHAVILLONNÉ:** A nászajándékait mutatja a nagybácsinak és a nevelőnőnek....
- PARADELLE:** Ah! Igen... *Itt megismerkedés!* ~~Itt megismerkedés!~~ ~~Itt megismerkedés!~~ ~~Itt megismerkedés!~~
- CHAVILLONNÉ:** De mondja csak, ez a nevelőnő nagyon fiatal és nagyon csinos....
- PARADELLE:** Én igazán nem tehetek róla....
- CHAVILLONNÉ:** Ön egy ötven éves hölgyről beszélt nekünk...
- PARADELLE:** Az a másik.
- CHAVILLONNÉ:** Két nevelőnője van?
- PARADELLE:** Igen...nem... A dolog úgy áll, hogy előbb ezt a fiatalot vette, aztán rájött arra, hogy ennek magának is még ne előnőre van szüksége... tehát a nevelőnő számára szerződtetett még egy nevelőnőt... De ne vesztegezzük a drága időt....
- CHAVILLONNÉ:** És mondja csak, ez a fiatal nevelőnő...nem aggasztja önt...a jövő miatt?
- PARADELLE:** A legkevésbé sem! Ismerem a nagybácsimat, nála kivan

- PARADELLE: zárva minden veszély!...Mindentől altekintve inád engem...
- MORRIS: /Miss Gittával belép. / Nagyszó!...Igazán negyszerű!
- GITTA: És a kelengye! ~~Működő~~ életemben látnak ilyen kelengyét, de mondhatom, hogy az ember szinte kedvet kap ahhoz, hogy férjhez menjen....
- MORRIS: Ah, itt van...itt van Alain öcsém, az én egyetlen legdrágább öcsém...Inádon ezt a fiút, a szó szoros értelmében inádom!
- CHAVILLONNÉ: Éppen az imént mesélte nekünk....
- MORRIS: /megöleli. / Ő az én fiam...ő az én egyetlen gyermekem....
- CHAVILLON: És egyetlen örököse?
- MORRIS: Mindenen az övő, amin van, azt ő fogja örökölni....
- CHAVILLON: Egyenlőre kevesebbel is beérjük....
- LUCIENNE: /belép. / ~~kezet csináltam odakint és...~~
- PARADELLE: /odasiet hozzá. / Lucienne!
- MORRIS: /Paradeller-ra mutatva. / Milyen szép! Milyen felséges! Kisasszony nem akarok huncogni, de azt mondhatom, hogy az öcsémben olyan férjet kap....
- PARADELLE: /kényelmetlenül. / Jól van bácsi, jól van...
- MORRIS: Szóval igazi férjet...
- GITTA: Az már igaz! A kisasszony nem fog unatkozni...
- Paradelle: /u.f. / Ha! Ha!...Már ugy is elkéstünk... *látom is*
- MORRIS: /Chavillonhoz. / Mondhatom bánek, hogy ajándékba kapta tőlünk ezt a fiút....
- CHAVILLON: ~~Ét!~~ Ez az egyetlen ajándék, amelyet öntől kaptunk....
- MORRIS: Tessék? *hova érte a kérés*
- CHAVILLON: Tréfa volt... ~~rossz tréfa~~...de valami apanázsról volt szó....

- MORRIS:** Mindenem az övé, amia van, az az övé.../Paradellehez/
Akarod az óránat?
- PARADELLE:** Köszönöm, de az anyakönyvvezető vár minket...
- CHAVILLON:** /beleengedve./ Bocsánat... bocsánat... egyszer mégis csak el kell intéznünk ezt a dolgot... kérden tehát, hajlandó ön százezer frankot ideadni?
- MORRIS:** Százezer frankot? Persze, hogy hajlandó vagyok! Akar százötvenezer frankot? Akar kétszázszázat?
- PARADELLE:** Nem, nem, nem! Nem akarok semmit!
- CHAVILLON:** Micsoda? Maga visszautasítja?
- MORRIS:** Visszautasítja! Micsoda fiú! Micsoda jellem! De ilyenek vagyunk a családban valamennyien...
- CHAVILLON:** Márki ur, ezt a dolgot rendezni kell...
- PARADELLE:** De mikor a közjegyző ur nincs itt...
- CHAVILLON:** A közjegyző késik, de nem mulik... Uram, ön a szavát adja hogy...?
- MORRIS:** A szavamat adom, ennél kevesebbet igazán nem adhatok... Most pedig gyertünk azzal a kis esküvővel! /hátra-
megy./
- CHAVILLON:** /feleségéhez./ Mit gondolsz?
- CHAVILLONNÉ:** Semmit!
- CHAVILLON:** Oszton a véleményedet! /balra meg./
- LUCIENNE:** /Gittához./ Azt hissi, hogy Alain jó férj lesz?
- GITTA:** Jó, az nem kifejezés! Az angyal ördög hosszáképest!
- PARADELLE:** /Luciennet elhúzza./ Siesztük, Lucienne, siesztük, kár az időért....
- CHAVILLON:** /a küszöbön./ Márki ur!
- MORRIS:** Rögtön megyek! Csak az öcsémnel akarok pár szót váltani!
- CHAVILLON:** Odakint megváltjuk. /Morris, Mária Gitta és Paradelle kivételével mind el./

5. Jelenet.

Morris, Miss Gitta, Parabelle, majd Chavilloné.

- MORRIS: Meg van velünk elégedve?
- PARADELLE: Ugyan kérem! Hogyan adhatta ki magát a nagybácsinak? Hiszen ha a valóság kiderül, az apósom kidob, a nagybácsin kitagad.
- GITTA: /gyöngéden/ De mi megmaradunk neked...
- PARADELLE: Boldog vagyok! Fráterem boldog vagyok...
- GITTA: Mégis csak hálátlan egy fráter vagy!! Az ember fáradozik érted, komédiázik, reklámot csinál neked...
- MORRIS: Kineveszi az általános öröksének... nyélbeüti a házasságát...
- GITTA: És te arcekat vágasz! Finom fiu vagy mondhatom...
- MORRIS: Egyáltalában, hogy mer őa itt lenni? Miért nincs szobafogságban?
- PARADELLE: Ruhámat cseréltem a közjegyzővel és kiestükem. /szaj a szalomban, Chavilloné kéttségbeesetten baraban:/
- CHAVILLONNÉ: Istene, Istene!... Milyen szerencsétlenség!
- MIND: Mi az?
- CHAVILLONNÉ: Egy katonatiszt ~~szobafogságba jött a kastély falán,~~ leesett a lóról... Hamar jöjjenek! /El a fenéken Morrisal./
- PARADELLE: Egy katonatiszt... A kapitányom! Végem van!
- GITTA: Nem kell mindjárt kétségbeesni... ha a jó Isten is úgy akarja, kitörte a nyakát....
- PARADELLE: Nincs neken olyan szerencsém! /Chavilloné, ~~Chavilloné,~~ né, Lucienne belépnek, Balról ugyanebben a pillanatban Gelinotte, rettenetes állapotban, Morristól és Chavillonától támogatva, belép a fenéken./

6. Jelenet.

Voltak, Gelinotte, Chavillon, Chavilloné, Morris,

Gelinottené, Lucienne.

MORRIS:

Támaszkodjog rám....bátran....

PARADELLE:

Gelinotte!

GITTA:

A közjegyző!

GELINOTTENÉ:

Istenem, az uram! /Elfoglalja Chavillon helyét./

Gustave az istenért mi bajod?

CHAVILLONNÉ:

Az angol só...hol van...?Ide készítettem Lucienne-
nek ~~arran az este~~ /Az üvegsát Gelinotte or-
ra alá tartja./ Talán van a vendégek közt orvos?

CHAVILLON:

Mindjárt megnézem! /

GELINOTTE:

/tátogatja a száját./

GELINOTTENÉ:

Szonjas!

LUCIENNE:

Hozok vizet. /Elrohan./

MORRIS:

Valami pálinkaféle jobb lenne.

CHAVILLONNÉ:

Nem...nem...cukrosviz lesz a legjobb. ~~Odabent van~~
~~a porcukor, edakész tetten Lucienne-nek, arra az este-~~
~~re na.../El bal l./~~

GELINOTTENÉ:

Remélem semmije se tört el?...

PARADELLE:

Reméljük a legjobbat.....

MORRIS:

Le kellene vetköztetni.

GELINOTTENÉ:

/felekarja gombolni a kabátját./ Nem bitom, olyan
izgatott vagyok....

GITTA:

/elfoglalja a helyét./ Majd én, nagyságos asszonyom,
nekem nagyobb a gyakorlatom...a nárkít és én szeke-
tán....

GELINOTTENÉ:

/egy székbe roskad./ Istenem, istenem!

LUCIENNE:

/be/ Itt a víz!

CHAVILLONNÉ:

/be./ Itt a cukor!

- MORRIS: HEKYES! /berzasztó sok cukrot tess a pohár vizbe!
- CHAVILLONNÉ: Az sok, sok!
- GITTA: /tartja Gelinotte fejét./ Iszik a pubika, jó édes ouki vizet....
- GELINOTTE: /iszik majd meg fullad./
- MORRIS: Most már semmi baj... /a poharat az asztalra teszi./
- GELINOTTENÉ: /közeledik az urához./ Gustave, én vagyok a kicsi feleséged....
- GELINOTTE: /Miss Gittához elhálóz hangon./ Te vagy az drágám?
- GELINOTTENÉ: Nem ő... én vagyok... itt vagyok ki! /Megáhos vonja Gelinotte fejét./
- GELINOTTE: Aha... igen... ←
- CHAVILLON: /be./ ^{legy} Allatorvos van itt! Behívjam?
- CHAVILLONNÉ: Főlöszleges, már megáhos tért... →
- CHAVILLON: ~~Már megáhos tért?~~ /Ujra el a szalonba./
- GELINOTTENÉ: Beszélj már... mi történt veled...?
- GELINOTTE: Ha én beszélni tudnék....
- GELINOTTENÉ: Mért vagy egyenruhában?
- GELINOTTE: Meg akartalak lepni.... Kölcseknél kerem a hadnagy urától az egyenruháját....
- GELINOTTENÉ: De hiszen te nem vagy tiszt?
- GELINOTTE: Hogyne volnék!... Tartalékos hadnagy vagyok...!
- GELINOTTENÉ: Mióta?
- GELINOTTE: Pár nap óta... Magánszorgalomból ~~szóval~~ letettem a tisztvizsgát... ~~Mert~~ meg akartalak lepni az-zal, hogy egyenruhába jövök... Mondok hadd ~~hagyan~~ két katonatiszt az esküvőn... az ilyesmi mindig jól fest....
- GELINOTTENÉ: Micsoda ötlet!
- GELINOTTE: A kutyanosó ideadta ezt az egyenruhát és minthogy egy kissé elhiztam, azt ajánlotta töljek a hadnagy le

- GELINOTTENÉ:** Bizony, Talán még sen kellett volna.../levessi a sapkáját./
- GELINOTTENÉ:** Jaj! Ez a fej...Milyen fejed van?
- GELINOTTE:** Katona fejem...Az ezredes is azt mondta,hogy jó katona fejem van...
- GELINOTTENÉ:** Rémes vagy ezzel a fejjel!
- LUCIENNE:** Egy szót sen értek az egészből
- PARADELLE:** Magam sem.
- GELINOTTE:** /fel akar állni,nyögve./ Jaj! Jaj! /a csipőjét tapogatja./ Itt fáj,itt fáj!
- MOTTIS:** Akarja,hogy megnézzük ?
- GELINOTTE:** Dehogy akaron ? /félre./A fene tudja mi ütött hoz a zájuk,hogy na mindenki látni akarja...
- GITTA:** Egy kis masszázst talán jót tenné...
- GELINOTTE:** Ugy van...de nem ön...majd Paradelles...bajtársak között ez megszokott dolog...
- PARADELLE:** Hogyne,hogyne! Kérem,hagyjanak megunkra !/Morris és Miss Gitta.,,el./
- CHAVILLONNÉ:** Gyere Lucienne.
- LUCIENNE:** Értésíteni kellene az anyakönyvvezetőt...
- CHAVILLONNÉ:** ~~Ez a papot.~~Majd ~~apád~~ elmegy./El mindketten./
- GELINOTTE:** /a feleségéhez./ Te is menj ki.
- GELINOTTENÉ:** Nem mersz a feleséged előtt levetkőzni?
- GELINOTTE:** Nem.A testem rémes állapotban van,megijednél ha látnád....
- GELINOTTENÉ:** /rosszkedvűen./Ijesztőbb már nem lehet,mint a fejed. /távozóban./Ez alatt lappang valami...Egészen bizonyos,hogy ez nem tiszta dolog./El bal 2-re./

7. Jelenet.

-----Gelinotte,Paradelles,majd Chavillonné.

- PARADELLE: Kiment.
- GELINOTTE: /felderül./Nincs semmi bajom,hála Istennek.
- PARADELLE: Gyorsan,gyorsan,mondja el mi történt?
- GELINOTTE: Megjelent az ezredes!
- PARADELLE: Az én ezredesen?
- GELINOTTE: Nem is az enyém.Amikor meglátott ezzel a sapkával a fejemen...
- PARADELLE: Azt hitte,hogy ön én vagyok?
- GELINOTTE: Ugy van!És azt mondta "A büntetését nem engedhetem el,de ha meghív az esküvőjére,magammal viszem önt, mind segédtsztemet "...
- PARADELLE: /ijedten./Magával viszi?
- GELINOTTE: Engem...önt,,szóval Paradelles hadnagyot...Aztán elkezdett ordítani:"Lóra !Lóra!" És elindultunk!
- PARADELLE: /izgatottan./És ön ebbe belement?
- GELINOTTE: Először az ezredes nem sokat kérdegetett...Azután meg nem volt szabad önt elárulnom...
- PARADELLE: Még az is jobb lett volna.
- GELINOTTE: Arra még mindig ráérünk...alig pattanok nyeregbe,és állat elkezd velem vágatni...Eleinte jól ment minden,csak az a rázás ne lett volna ! Ugy mentem föl-alá,mint a ligetben a hajóhinta...Szorítsa meg a térdével!-ordítja az ezredes.Én megszorítom a térdemmel,arra az állat egyet ugrik és rohanni kezd,mint az ősrült.Most már nem csak föl-alá hintáztam,hanem jobbra-balra,előre-hátra...ez már nem hajóhinta vált hanem valóságos vihar a tengeren!Hogyan jutottam el idáig,azt csak az ég tudja...Itt a kastély előtt egy szelidebb pillanatban óvatosan kifordultam a nyeregéből és mialatt az állat tovább száguldott,ott

- Gelinotte: maradtam, amig fölshedtek...
- PARADELLE: /sötéten./ Most azértán igazán rosszul állunk.
- GELINOTTE: Érdekes! Én fordulok le a nyeregből és maga áll rosszul?
- PARADELLE: Értse meg: Én megszöktem az áristomból.
- GELINOTTE: Senki sem tudja!
- PARADELLE: De meg fogják tudni. Az ezredes igazán... Mindent be kell vallanunk....
- GELINOTTE: Soha! Akar egy jogi tanácsot? Ne valljon be soha semmit. Különben is, először még nem bizonyos, hogy az ezredes idetalál. Hiszen fél óra előtt váltunk el tőle egy kanyarulatnál... Azután pedig vállalom a felelőséget mindenért....
- PARADELLE: /Megragadja a karját./ Hallja? Lódodbogás! Ez ő!
- GELINOTTE: /nyugtalanul./ Az én!
- CHAVILLONNÉ: /balról a szögletből./ Még egy katonatiszt! Hamar vőm uram! /El a fenéken./
- PARADELLE: Az ezredes!! Végen van! /Egy székbe roskad./
- GELINOTTE: Bátorság!... Nem szégyenli magát? Én aki alig egy óra óta vagyok katona, nem félek és maga....
- PARADELLE: /Ijedten./ Maga nem kockáztatott semmit?
- GELINOTTE: Semmit? Hát a nyakan kutya?

8. Jelenet.

-- Voltak, Ezredes, Chavilloané:

- EZREDES: /A fenékről jön Chavillonnéval./ Ugy van asszonyom! Bountin ezredes /ordítva./ A 36os huszárok új ezredese? A veje meghívott az esküvőjére és én nem utasíthattam vissza ezt a gyöngéd figyelmet?
- CHAVILLONNÉ: Nagyon örülünk ezredes ur... Rögtön szólok az úrnak....

EZREDES: Ne zavartassa magát.
CHAVILLONNÉ: ~~Vén nagy úr voltam.~~ A viszont látásra. /El/
EZREDES: /Észreveszi Gelinottet/ Csakugyan...
PARADELLE: Mindent bevallok neki!
GELINOTTE: Ehhez nincs joga... A házasság mindenek előtt!

9. Jelenet.

Gelinotte, Paradelle, majd Chavillonné, Morris

Miss Gitta, Lucienne, Gelinottené, végül Chavillon

EZREDES: No hadnagy ur, alaposan cserben hagyott engem!
GELINOTTE: Nem én, ezredes ur, hanem a ló...
EZREDES: Igen láttam... Az állat megvadult... De a végén megfékezte, mi?
GELINOTTE: Mint egy galambot!
EZREDES: Mindegy... Az ön lovaglási módja legalábbis különös..
GELINOTTE: Az amerikai módszer, ezredes ur. Szabadon lógni a nyakon, ameddig lehet...
EZREDES: /Paradellere mutat/ Mutasson be!
GELINOTTE: Paradelle hadnagy, az unokaöcsém és vőfélyem...
EZREDES: /megrázza a kezét/ Örülök, hadnagy ur! Melyik ezredben szolgál?
PARADELLE: A... A huszároknál....
EZREDES: /Gelinotte-hoz/ Mint ön!
GELINOTTE: Mint én. Mindent úgy csinál, mint én...
EZREDES: De önt talán várják.... Ah, önagysága...
CHAVILLONNÉ: /Belép a többi-vel/
GELINOTTE: Chavillonné, az örömanya!
CHAVILLONNÉ: Ezredes, ^{LV}mindenekelőtt bemutatom önnek Luciannét, a leányomat.
EZREDES: /Gelinotte-hoz/ A menyasszonya?
GELINOTTENÉ: /félre/ Tessék?

- Ezredes Kisasszony, én jó ember vagyok, talán túlságosan jó... azért neveznek az a "Ezred apjának."! Ilyenformán Ön is az én gyermekem lesz! Engedje meg, hogy apai érzelmemet csók alakjában fejezzem ki. Gelinottehoz ordítva, /senki ellen nincs kifogása??
- GELINOTTE: Nekem?
- GELINOTTENÉ: /az urához / Miért éppen tőled kérdezte?
- GELINOTTE: Katonai szeszély!
- CHAVILLONNÉ: ~~Én is jó ember.~~
- GITTA: Bűbajos, hódító!
- EZREDES: /az első csók után / És a másik orcáját?
- MORRIS: Az ezredes jól él....
- CHAVILLONNÉ: /bemutatja Morrisset / de Parabelle márki, a vőm nagybátyja
- EZREDES: Nagyon örvendek márki ur, nagyon örvendek...
- MORRIS: Részenről a szerencse, ezredes ur, részenről a szerencse.
- GELINOTTENÉ: /az urához / Mutass be!
- GELINOTTE: Gelinottené Önagysága, feles... /nagyt nyel / felesleges róla többet mondani.
- EZREDES: Tessék?
- GELINOTTENÉ: Felesleges róla többet is mondanom, mert mindenki tudja, hogy Gelinottené, Gelinotte közjegyző felesége...!
- PARABELLE: /magában / Hilye!
- GELINOTTENÉ: /az urához / Gustave, te görbe utakon jársz... az bizonyos!
- EZREDES: /Miss Gittára mutat / És a nagyságosasszony?!
- GITTA: Kisasszony, ezredes ur, kisasszony!
- EZREDES: Kitalálhattam volna.
- MORRIS: Henriette kisasszony, a nevelőnőm. Ön meg fog érteni ezredes, az én koromban már egy kissé gyermeke az ember.

- EZREDES: Hogyne, hogyne! /félre, Nagyszerti leány!
- CHAVILLON: /fenékről. & kezében vagyunk? he
- LUCIENNE: Mehetünk.
- CHAVILLONNÉ: Benjámia, bemutatom neked a 36-os huszárok ezredesét, aki megtisztelt minket azzal, hogy eljött az esküvőre. /Chavillon és az ezredes kezét fognak./
- PARADELLE: Miss G.-hez. /Ha ez résztvesz az esküvőben, végen van!
- GITTA: Bizd rá, majd elintézem a dolgot...
- CHAVILLON: Siessünk, hölgyeim és uraim, mert az anyakönyvvezető már nagyon türelmetlen. /A menet megindul, elől Chavillon, azután Paradelle és Lucienne, Gelinotte a feleségével, Morris Chavillonné./
- CHAVILLONNÉ: /megáll./ Ezredes ur, igazán zavarban vagyok, nem számítottunk önmre és minden hölgynek meg van már a lovagja... Igazán nem tudom hogyan csináljam.
- EZREDES: /Miss G.-re mutatava./ Ugy látom, hogy Henriette kisasszonynak még nincs lovagja.
- CHAVILLONNÉ: Az én... róla teljesen megfeledkeztem... Hát ha olyan szives lesz ezredes ur...
- EZREDES: Hogyne, asszonyom, hogyne... /A karját nyújtja Miss G.-nek
- CHAVILLONNÉ: Jöttek, ugye? /El./
- EZREDES: Igen, igen!
10. Jelenet.
- Ezredes, Miss Gitta, majd Morris.
- GITTA: Ha én nincs, petrezselymet árulhattam volna.
- EZREDES: Ilyen szép kézben a petrezselyen is rézsának látszik.
- GITTA: /kacéran./ Ezt csak úgy mondja.
- EZREDES: Ahogy érzen.
- GITTA: Anál jobb... mert maga nagyon tetszik neken...
- EZREDES: /boldogan./ Kisasszony, én elragadó... igazán irigy-

EZREDES: len a márkit, hogy ilyen nevelőnője van... Amikor magát láton, szeretnék újra gyerek lenni.

GITTA: Kérem, én csak felnőttek oktatásával foglalkozom.

DUETT

EZREDES: /Ének után, /Ha jól hallottam, most indulnak a kossik, tehát ha parancsolja... /karját nyújtja/

GITTA: /félre, /abból nem eszel, /Mikor belé akar karolni, megtántorodik, szédül, sikoltani kezd, Ah! Ah!

EZREDES: Mibaja?

GITTA: /elhaló hangon, /Semmi, elszédültem.

EZREDES: Becsöngessen a szobalányt?

GITTA: /beléje kapaszkodik, /Nem - ne hagyjon el... nagyon rosszul vagyok, kiadjárt elájulok, ezredes ur, miadjárt elájulok... /a karjaiba roskad, /

EZREDES: Ejnye, ejnye! Szegény kivsike!

GITTA: /int az ezredesnek, hogy nyissa ki a bluzát, /

EZREDES: /Keresi a gombokat, nem találja, átteszi Miss G-t a másikk karjára, /Hátál, jaj ez az átkozott tü! /Miss Gitta ájuldozik, / Elájul, érzem, hogy elájul... /egészen a karjaiba teszi, /Csaj tudná hova tenni? /körülnéz, /

MORRIS: /megjelenik, / Mi az? Mért nem jönnek?

EZREDES: /zavarban, /A márki!

MORRIS: Becsánat... háborgattan önöket?

EZREDES: A kisasszony hirtelen rosszul lett....

GITTA: /Int Morrisnak, hogy csak játék, /

MORRIS: Ah, igen... nem nagy dolog... gyakran megtörténik vele. Ennek egyetlen orvossága a nyugalom... a teljes nyugalom... kérem, ápolja ezt a gyermeket.

EZREDES: /elképedve, / Tessék?

MORRIS: Önére bizon... ápolja szegénykét... fektesse le va-

MORRIS: laheva...vigyázzon rá, majd megmondom a háznépnek, hogy ne várjen tovább. /Távozóban./ Őnre bizon, ápolja. /El./

ETREDES: Elmegy...Őnre bizon...ápolja...fektesse le! Azt kívánja mandani. /balra indul./...de hova? Hova? /beviszi Miss G.-t, rögtön visszatér./ Cukros víz? Az asztalon?...Aha, itt van! /Beviszi a poharat, távozóban./ Szegény kicsike...Kár érte....Olyan bájos. /El bal l-re, menet közben./ Bájos! Ha én még egyszer hadnagy lehetnék!

11. Jelenet.

Martial, Henriette házitáskával, majd Poilleux.

MARTIAL: /dühösen./ Maga az oka! Hányszor mondjam még! Maga az oka annak, hogy lekéstem a vonatról.

HENRIETTE: Telegrafáltam, hogy nem jöhetünk.

MARTIAL: A másik táviraton, mely azt jelentette, hogy mégis jövünk, alkalmasintcs későn érkezett....Hogy mi az örögnök avatkozik maga ezekbe a dolgokba?

HENRIETTE: Én csak a maga egészségét féltem. Ezek a kicsapongások már nem nagának valók.

MARTIAL: Mi köze hozzá?

HENRIETTE: A múlt hónapban is, amikor a rendőrkapitánynál vacsorált, utána két napig egészen hülye volt.

MARTIAL: /dühösen./ Henriette! Vigyázzon magát!

HENRIETTE: Nem ismert meg senkit...még engem sem...Leontinenak nevezett...mint mindig, amikor a szerelen berkeiből tér vissza...

MARTIAL: Elég! Nem azért tartok nevelőnőket, hogy neveljen... hogy a mennydörgős mennykő.../köhögési roham fogja el./

- HENRIETTE:** No látja?...Mit ugrál?Most főzhetek magának herbatéat...Szerencsére hoztam magammal.
- POILLEUX:** /jön a fenékről, távirattal./ Becsánatot kérek....
- MARTIAL:** /homlokát törölgetve./ ~~Én~~ mi az?
- POILLEUX:** Most hozták ezt a táviratot a hadnagy urnak!
- MARTIAL:** /átveszi./ Alighanem az én táviratom. /kinyitja./
Persze!Majd személyesen adom át a hadnagy urnak.Te vagy az ~~ur~~ *Puccija*
- POILLEUX:** Igenis,nagyságos ur!
- MARTIAL:** Nevez engem röviden méltóságos urnak!
- POILLEUX:** /Haptákba vágja magát./ Igenis méltóságos ur,~~alighanem~~ jelentem,hogy ~~szívesen~~ ~~szívesen~~
- MARTIAL:** Mi köztök lesz?
- HENRIETTE:** Mondja csak huszár,teát szeretnék főzni a márkí urnak...merre van a konyha?
- POILLEUX:** /bal 2-re mutatva./ ~~Ha az ablak...Ez a tessék a konyha~~
nő: a konyhától im felé jobbra mutatja az utat!
- MARTIAL:** Ne beszélj annyit,hanem mutasd meg az utat!Egy-kettő indulj!
- POILLEUX:** Igenis márkí ur! /Előre megy,a többiek követik./
bal 2-ön./

12. Jelenet.

Gelinotte,majd Gelinottené,majd

Baredez

- GELINOTTE:** /a fenékről./ Az anyakönyvvezetővel végeztünk,most mentek a templomba...odavagyok...Paradelle megkért,hogy nézzem meg hova lett Mise Gitta?...Ha ezek a jó emberek tádnák.....
- GELINOTTENÉ:** /belép a fenékről./ Hát téged mi lelt? Ott hagytad

- GELINOTTENÉ:** az esküvőt?
- GELINETTE:** Fáradt vagyok! Nem hiába estem le a lóról....
- GELINOTTE:** Minek ültél rá?
- GELINOTTE:** Már megnagyaráztam neked... Nem akartam a huszeser frankomat elveszteni....
- GELINOTTENÉ:** És majdkitörted a nyakadat... Kis hiba, hogy özvegy lettem, de persze, neked az mindegy...
- GELINOTTE:** Dehogynem?
- GELINOTTENÉ:** Meg aztán levágattad a hajad. Tíz évvel öregebb vagy így...
- GELINOTTE:** Uőak látszólag, angyalom, csak látszólag. A valóságban...
/magához vonja./Csókolj meg mucikám.
- GELINOTTENÉ:** Nem!
- GELINOTTE:** /az ölébe ülteti./ Asért is meg fogsz csókolni!
- GELINOTTENÉ:** Gustave! Megbelondultál? Tökre teszed a frizurámat!
- EZREDES:** /belép jobb l-ről és elhulve áll meg./ Hű a ragyogóját!
- GELINOTTENÉ:** /sikoltva menekül a fenékre./
- GELINOTTE:** /ijedten./ No most benne vagyok!
- EZREDES:** Hát mi ez, hadnagy ur, maga nincs az esküvőjén?
- GELINOTTE:** Dehogyan, ezredes ur, ott vagyok, csak nagyon nyugtalan voltam, mert őnt nem láttam sehol.
- EZREDES:** /ordítva./ És ez a hölgy is nyugtalan volt! Ez példátlan!
- GELINOTTE:** Értse meg, ezredes ur....
- EZREDES:** Mit értsek meg? Ezt a vak is megérti, ha látja.
- GELINOTTE:** Ez a hölgy rokonom... közeli rokonom....
- EZREDES:** A közjegyző felesége rokona önnek. Azt meri neked beadni? Persze, őn azt hiszi, hogy az ezred apja jó ember, az bevesz minden hazugságot. /ordítva./ Nem szeretem, ha lóvá tesznek!

- GELINOTTE:** Igenis, ezredes ur!
- EZREDES:** Vallja be, hogy viszonya van ezzel a nővel! Ez a nő az őg szeretője!
- GELINOTTE:** Hát jó... bevallom... de csak azért, hogy Önnek örömet okozzak.
- EZREDES:** Micsoda ember! Micsoda ember! Tegnap a legénybucsu... hölgyekkel... na pedig ugyanakkor, amikor örök hűséget esküszik egy fiatal leánynak, itt találom egy másik hölgyvel... Én értem azt, ha valaki szereti a nőt...
/ordítva./ Magam is szeretem őket... De ez... de ez...
- GELINOTTE:** Ez volt az utolsó találkozásunk... Nem térhettem ki előle, mert a nő botránnyal fenyegegette...
- EZREDES:** Jól van, hiszek Önnek. De megígéri nekem, hogy végérvényesen szakít vele?
- GELINOTTE:** Szívesen, ezredes ur! /Félre./ Szakítsak a felelősséggel? Ha az asszony hallaná ezt?
- EZREDES:** Most pedig siessen vissza... a menyasszonya alkalmasságs türelmetlen már...
- GELINOTTE:** Igenis, ezredes ur, rohanak! /El le a fenéken./
- EZREDES:** /egyedül./ Micsoda ember! Lovagolni nem tud, de a szerelében úgy látszik nagy szerencséje van.

13. Jelenet.

Ezredes, Miss Gitta, majd Morris.

- GITTA:** /belép jobbról és megáll a küszöbön./
- EZREDES:** Hozta-e?
- GITTA:** /lágyan./ Ah, ezredes!
- EZREDES:** Jobban van?
- GITTA:** Önnek köszönhetem... Ha ön mincs, talán meg is haltam volna... de ön idejében kibontotta a ruhámat...
- EZREDES:** Nem minden fáradság nélkül... Először, már megles-

- EZREDES:** tősen elszoktam tőle, azután...
- GITTA:** Azután?
- EZREDES:** Izgatott voltam... Nagyon izgatott... Még most is az vagyok...
- GITTA:** Ah!
- EZREDES:** Amikor ott láttam a panlagon... kibontott ruhával... kibontott hajjal... elfogott a kísértés...
- GITTA:** /kacéran./ Igazán?
- EZREDES:** Igen... szégyenlem magam... csunyaság lett volna visszaélnem a helyzettel, de mondhatom minden gyöngösgégre szükség volt, hogy ellent tudjak állni.
- GITTA:** Ezredes, ön tisztességes ember...
- EZREDES:** Igen, ámbar...
- GITTA:** Én is tisztességes nő vagyok... Én nem fogom megtagadni öntől azt a jutalmat, amelyet lovagiasságával annyira megérdemelt... Ezredes, csókoljon meg...
- EZREDES:** Micsoda?... Akarja?
- GITTA:** Higyne akarnám, te kis csacsi! /a nyakába ugrik./
- EZREDES:** /boldogan magához öleli./ Henriette, drága Henriette!
- MORRIS:** Bocsánat... /belépett./ Hábergaten önöket?
- EZREDES:** A márki!
- GITTA:** /megismeri./ Nem vette észre... Sértésen vesz észre semmit...
- MORRIS:** Rendben vagyunk már?... Ápelta?
- GITTA:** Kitűnően... páratlanul...
- EZREDES:** /szerényen./ Ó, páratlanul...
- MORRIS:** Jól tette ezredes ~~az~~ nagyon jól tette... még egyszer önmire bízom ezt a kedves gyermeket. /más hangon./ Csak figyelmeztetni akarom... az esküvőnek vége... talán jó volna...

- EZREDES: Igaza van a márkinak..
- MORRIS: Ön ért engem, ugye?...Mivel nem látták Önt az esküvőn, azt hihetnék...a világ olyan rossz...!
- EZREDES: Igen...igen...köszönöm.../Gittához/Milyen előző-
kony ember!
- GITTA: Nagyon jó fiu!!

14. Jelenet.

Voltak, Poilleux...

- POILLEUX: /a fenékről, tálcán levéllel./Ezredes urnak alássan
jelentem./meglátja Morrist./Jó napot Mör...!
- MORRIS: /intéget neki, halkán./ Hallgass!
- EZREDES: No, mi az?
- POILLEUX: Ezredes urnak alássan jelentem.../meglátja Gittát./
A, jó napot Miss Gi.../Morris oldalba böki Poilleux
elejti a tálcát./
- EZREDES: /ordítva./Mi bajod? Megbolondultál??
- POILLEUX: /felszedi a tálcát./Ezredes urnak alássan jelentem, az
ezredirodából hozták ezt a jelentést...!
- EZREDES: Idevele! /miután átolvasta./ Jólvan...megyek...
/hátranegy./
- POILLEUX: Én is menjek?
- EZREDES: ^{gyer} Igen! ^{gyer}Lenegyünk az istállóba...megakaron nézni a lo-
vakat.../ordítva./Remélem nincs semmi baja? /El a
fenéken./
- POILLEUX: /távozóban./Mit ordít ez velem?...nem vagyok én
süket!! /El./
- GITTA: Ah, az ezredes...látod, ez egy igazi férfi...!
- MORRIS: Három csillagos, mint a jó kenyak...!

15. Jelenet.

Voltak, Martial, Paradelle, majd Gelinotte.

- MARTIAL: /balról jön./ Egy pohár rumot öntöttem a herbatéába... most jobban vagyok... /észreveszi Morrist:/ Bocsánat, az öcsémöt keresem, de Paradelle márki vagyok...
- MORRIS: A nagybácsi! A nagybácsi! Rettenetes! /Elmenekül./
- MARTIAL: Mi baja van? /észreveszi Gelinottet, aki balról jön./ Egy huszárhadnagy... az öcsém barátja... Mondja csak hadnagy ur... az öcsémöt keresem, de Paradelle márki vagyok...
- GELINOTTE: A nagybácsi! A nagybácsi! /elmenekül./
- MARTIAL: Mi leli őket? Ugy futnak előlem, mint a pestistől...
- GITTA: /szeretetrendítőan./ A meglepetés... az öröm...
- MARTIAL: /félre/ Ejnye de csinos menyecské!
- GITTA: /félre./ Ugy látszik, már megint nekem kell közbelépnem?
- MARTIAL: /nagyon gálánul./ Nagyságosasszony.....
- GITTA: Kisasszony... kisasszony....
- MARTIAL: Ezer bocsánat... /félre./ Elragadó! /fenn/kisasszony./ Ön egyszerűen elragadó....
- GITTA: Szerényen./ Valóban, márki ur?
- PARADELLE: /kívül./ Igen, igen! Rögtön jövök...
- MARTIAL: Az öcsém! Végre! /Paradellehez siet, aki balról jön./ Keblemre Alaint!... drága öcsém....
- PARADELLE: /megdöbbenve./ A nagybácsi! A nagybácsi! /elrohan./
- MARTIAL: Micsoda?... Ő is?...
- GITTA: Elrohant, hogy a családot értesítse...
- MARTIAL: Legalább megcsókolhatott volna!
- GITTA: Akarja, hogy én helyettesítsem?
- MARTIAL: /csodálkozva./ Ön, kisasszony;
- GITTA: Miért ne? /megcsókolja./
- MARTIAL: /elkábultva./ Kisasszony... kisasszony... Ez a csók!

GITTA: Ez még semmi!

É N E K.

/Munk után kitáncolnak./

16. Jelenet.

Lucienne, Parabelle, majd az ezredes.

LUCIENNE: /balszögletből, Parabellehez./ Látja, ez jó ötlet!

PARADELLE: Ugye? Amíg az ebéd elkészül Alenconban megnézzük az új lakásunkat... /félre./ Ugy ágalább megszabadulok a nagybácsitól!

LUCIENNE: De ha észreveszik, hogy eltűntünk?

PARADELLE: Férj és feleség vagyunk... Jogunk van már hozzá, ha tudná milyen türeklően vagyok... Ha tudná, hogy szeretnék már egyedül lenni... magával, te meg és...

LUCIENNE: Csak a köpönyegemet veszem...

PARADELLE: Bekisérem a szobájába...

LUCIENNE: Ugyan!

PARADELLE: Jogom van hozzá... édes kis Luciennem... /karjába veszi és megcsókolja./

EZREDES: /megjelenik a fenéken./

LUCIENNE: Vigyázzon! /mindketten elrohannak jobb l-re./

EZREDES: Ébren vagyok én, vagy álmodok és?... A gaszember! A csáre kefoágó!... És a menyasszony!... Szép kis menyasszony! Az esküvője napján! Micsoda házaspár! De ez nem megy! Egy pillanatig sem fogom tűrni, hogy ezredem egyik tisztje... /a balszögletbe megy kiszól./ Hadnagy ur! Hadnagy Ur!
Jöjjen csak!

17. Jelenet.

.... Ezredes, Gelinotte, Parabelle.

GELINOTTE: /megjelenik./ Ezredes ur?

Ezredes: Uran, itt becsutelen dolgok történnek...

- GELINOTTE:** /félre./Megtudta a valóságot!
- EZREDES:** Tudja ön, hogy hol van Paradellené?
- GELINOTTE:** /vigan./Nem én!
- EZREDES:** És persze nem is kíváncsi rá? Most házasodott meg és annyit törődik a feleségével, mint Tyuk az abc-ével.
- GELINOTTE:** Ezredes ur, higgye ek...!
- EZREDES:** A közjegyzőné persze jobban érdekli magát... elég hiba... Mert amíg ön Gelinottené körül fergeládik, addig más nagyon is sokat foglalkozik Paradellenével!
- GELINOTTE:** /közönyösen./Igen? Igazán?
- EZREDES:** Igazán? /ordítva./Ez minden? Hát nem érti miről van szó? Az ön unokaöccse éppen most zárkozott be a feleségével.
- GELINOTTE:** /nagyon nyugodtan./Hát ez nem járja /!
- EZREDES:** /a szoba felé löki./Menjen már! Menjen már!
- GELINOTTE:** /bután./Hová?
- EZREDES:** /kétségbeesve./Hová? Micsoda ember? /jobb leajtón kopogtat./ Hé! Hadnagy ur! Hadnagy ur!
- PARADELLE:** /kívül./Miaz?
- EZREDES:** Én vagyok itt! Boutin ezredes. Azonnal jöjjön ki!
/Paradelle kijön./Mit csinál edabent?
- PARADELLE:** Én, ezredes ur?... Segítettem az unokaöccsének az öltözkö-
- EZREDES:** Hallatlan...! Ez előbb ezt az urat csiptem meg, amikor javában ölelte a közjegyzőnét... most pedig önt! Micsoda család! Jóságos Isten micsoda család!
- PARADELLE:** Ezredes ur, félreértés van a delegban...
- EZREDES:** Elég! /Gelinottehoz./Nem maradok tovább! Ön visszamegy a szobafogságba.
- GELINOTTE:** Tessék?
- EZREDES:** Szótsen! Szóljon Paradellenének...
- GELINOTTE:** /megdöbbenve./Para... Ön azt akarja?

EZREDES: Vagy itt akarja hagyni az unokaöccsének?
GELINOTTE: Azt nem!
EZREDES: /odalóki./ Hát akkor előre!
GELINOTTE: Megyek, ezredes ur! /az ajtó előtt vékony szipító hangok/
 Lucienne, Lucienne!
LUCIENNE: /kívül./ Te vagy az mama?
EZREDES: /nély basszusban./ A férje az asszonyom!
LUCIENNE: Jövök már!
EZREDES: /Gelinotthez./ Előre, hadnagy ur!
GELINOTTE: De ezredes ur...
EZREDES: /ordítva./ Ne feleljen!
GELINOTTE: /félre./ Nos, hogy ebből mi lesz? /el a fenéken./

18. Jelenet.

Voltak, Lucienne, Gelinottené, Chavillonné,

Henriette, Martial.

LUCIENNE: /be./ Itt vagyok!
EZREDES: Már várom önt asszonyom...
LUCIENNE: Ezredes ur, elkísér minket?
EZREDES: Lesz szerencsém... parancsoljon asszonyom! /Lucienne el.
Paradelle követni akarja, de az ezredes utját állja.
 Maga nem... szó sincs róla...
GELINOTTENÉ: /sietve jön./ Gustave! Gustave! Elmegy? Hova megy
 Gustave? /El akar menni./
EZREDES: /utját állja./ Őa sem asszonyom... Jó ember vagyok...
 talán túlságosan jó, de az ilyen erkölcsstelenséget
 nem tűröm! /ordítva./ Halleták? Nem tűröm! /El./
GELINOTTENÉ: /Paradellehez./ Egy szót sem értek az egészről!
PARADELLE: Hagyjon nekem békét! /El jobbra le-re./
CHAVILLONNÉ: /sietve jön balról./ Lucienne! Hova ment
 Lucienne? /el a fenéken./

GELINOTTENÉ: Es na belondek háza! Gustave! Gustave! /El a fenéknél

HENRIETTE: /bal l-én jön./ Nem látom a márkit...csak nem használ a fel az alkalmat arra, hogy kiránduljon a szerelen berkeibe ?

MARTIAL: /be jobbról észrevesszi Henriettet./ Leontine! Te vagy az ~~Henriette~~ Leontine? /odatányolag hozzá./

HENRIETTE: /felsikolt./ Leontine...! Tudtam!... /Tragikusan/ Kirándult a szerelen berkeibe. /megszemlélve hogy egy székbe./

F Ü G G Ö N Y

H A R M A D I K F E L V O N Á S

Egy dolgozó-szoba, jobb fennken széles nyílás, mely a szalonnákba vezet.

1. Jelenet.

Chavillon, Parabelle.

Mikor a függőny felgördül Chavillon bal fennkről jön, ugyanebben a pillanatban Parabelle jön jobbról.

CHAVILLON: Na, végre valahára megtalálom! Mit csinál itt?

PARABELLE: /nagyon ideges,/ A nevelőnőnek segittem a nagybácsi ápolásában.

CHAVILLON: Jobban van már?

PARABELLE: Lényegesen. Egy tucat piócát eresztettünk rá...

CHAVILLON: Elmúlt a hülyesége?

PARABELLE: Majdnem. Már nem neves Leontinának...

CHAVILLON: Furcsa betegség... Kenőlen és nem családi betegség nagykáál?

PARABELLE: Ne aggódjon! /~~az érettség miatt~~ / *mosti n. z. o. l. c.* ~~több, mint egy órája,~~ ~~hagy szentek...~~

CHAVILLON: *esmerülője:* ~~Van~~ Önnek két nagybátyja van?

PARABELLE: Természetesen.

CHAVILLON: De Ön mindig csak egyről beszélt.

PARABELLE: Mert csak az egyikről érdemes beszélni. /a szobára mutat./ erről ~~szé!~~

CHAVILLON: A hülyéről?... És a másik? A márki?

PARABELLE: Nagyon jó fiú, de egy vörös krajcárja sincs...

CHAVILLON: És Ön mégis úgy mutatta be mint... *egy garabolyát*

PARABELLE: Mert az Ön türelmetlenségével már nem lehetett bírai... Ez nem érkezett meg, maga pedig folyton az apanázy miatt nyaggatott...

CHAVILLON:Vőm uram!... Ez ^{ez a hang hang} ~~az újítás.~~PARADELLE:/tűrelmetlenül./ Kérem, most ne vesszékadjunk!..

~~Egyébb bajom van! Másfél órája, hogy az ezredes ma-
gával cipelte Lucienet és a közjegyzőt!.. Ez az
állapot tarthatatlan!~~

CHAVILLON:

Ki a bűnös?

PARADELLE:

~~En... parázs, hogy én!.. De~~ az ég szerelmére hagyjon
enem békén!..

CHAVILLON:Ne idegeskedjen!.. Mért nem telefonált ^{Telex} Alessaba?PARADELLE:

~~De az új lakásomba még nincs bevezetve a telefon!
Elküldtem Peilleux-t a gazember még nem jött viss-
za!.. Ez furcsa! /idegessen/ Több mint félóra!~~

2. Jelenet

Voltak, Chavilloné, Gelinotténé, majd Peilleux.

CHAVILLONNÉ:/jobbfelől jön Gelinotténéval./GELINOTTENÉ:/ridegen./ Igazán nem értem, hogy az uram!..CHAVILLONNÉ:

/rosszkedvően./ Én sem értem, kedvesem, én sem értem
!.. és a vendégek! Képzelen miket beszélnek! Nászla-
koma, amelyről az új pár hiányzik!..

CHAVILLON:

Mit mondtál nekik?

CHAVILLONNÉ:

Gondolható, hogy nem az igazat! Azt mondtam, hogy
Lucienne beteg /Paradellehez/ és maga ápolja!..

CHAVILLON:/égnék emelt karokkal./ Micsoda história!!GELINOTTENÉ:

Gustave gondolhatna arra, hogy milyen nyugtalanok
vagyunk itt!

CHAVILLON:

Az ezredes talán velük maradt!..

PARADELLE:

/Gelinotténéhez./ Az ezredes! Attól kitelik, hogy
LUCIENNET bezárja a maga urával!

GELINOTTENÉ:

Hát istén? A férjem nem fog visszaélni a helyzettel!..

PARADELLE:

Vagy ki tudja!

CHAVILLONNÉ: Ne sértogess a lányomat! Lucienne maga a megtestes-
sült ártatlanság. Bár ő is volna olyan ártatlan...

PARADELLE: Kérem, én olyan ártatlan vagyok, amilyen egy huszár
csak lehet.

CHAVILLONNÉ: Az ártatlan embereket nem itélik fegyházra...
/kihívóan mondja./

PARADELLE: Mondtam már, szolgálati ügy volt...

CHAVILLONNÉ: Hissi a piszi!

PARADELLE: Hát ne higgye... De egyet mondhatok, hogy a legvére-
szonjasabb anyósok is van annyi tapintat, hogy
ilyenkor ne gyötörje a vejét...

POILLEUX: /bal hátról jön./ Hadnagy urak alássan jelentem,
megjöttem....

PARADELLE: Valahára! /körülveszik Poilleux-t./ Beszéltél velük?

POILLEUX: Igen.

CHAVILLONNÉ: Mit csinálnak?

CHAVILLON: Hol maradnak olyan sokáig?

POILLEUX: Igen.

PARADELLE: Hol van ~~Lucienne~~ Lucienne?

Gelinottensé: Hol van az uram?

POILLEUX: Igen.

PARADELLE: Halled, ne add a süketet, mert rögtön lecsukatlak! Hol
voltál? ~~Maradtál?~~

POILLEUX: Voltam a hadnagy ur régi lakásán, ott egy lelket sem
találtam.

PARADELLE: Vadállat!... A régi lakásomra mentél??

POILLEUX: Voltam az újban is, már tudniillik a lépcsőházban, mert
az ezredes ur éppen lefelé jött és rámondott, hogy
minden a legnagyobb rendben van... ~~Hát ezekkel szemben~~

~~de a családnak, hogy minden a legnagyobb rendben van.~~

PARADELLE: Szamárr! Jobbra át, takarodj!

- POILLEUX:** /nialatt el a fenéken, Minden a legnagyobb rendben van és mégis ordít. Micsoda nesterégi ~~titok~~ ~~titok~~ /El./
- GELINOTTENÉ:** Minden a legnagyobb rendben van... és nem jelent semmit....
- PARADELLE:** Nagy nagyon sokat...
- GELINOTTENÉ:** Én kezeskedem Gustavért...
- CHAVILLONNÉ:** Én pedig Lucienneéért....
- PARADELLE:** Nem lehet tudni....
- CHAVILLONNÉ:** Urtram!
- GELINOTTENÉ:** Urtram!

3. Jelenet.

Voltak, Gelinotte, Lucienne.

- GELINOTTE:** /Frakban van, hóna alatt az eskünytáskáját hozzá,
a kocsiban kis koffer, Itt vagyunk!
- PARADELLE:** /edarehan, Lucienne, drága kis Lucienne!
- GELINOTTENÉ:** /ugyanaz a játék, Gustave, drága Gustave!
- CHAVILLONNÉ:** /megcsókolja a lányát, Nem történt semmi bajod?
- LUCIENNE:** Nem hála Istennek!
- CHAVILLON:** Miért maradtatok olyan sokáig?
- GELINOTTE:** Képzelteri, hogy nem mulatságból /Luciennehez,
Bocsánat.....
- LUCIENNE:** Kérem, kérem. Én éppen olyan kevésbé mulattam mint ön...
- PARADELLE:** /megcsókolja, Angyal!
- LUCIENNE:** Menjén maga hazontalan... A kőjegyző ur csak most mesélte el a kocsiban...
- PARADELLE:** /nyugtalanul, Mit? Mit?
- GELINOTTE:** /halkan Paradellehez, Nem mindent, nem mindent...
- GELINOTTENÉ:** És ebben a táskában ki van?
- GELINOTTE:** Paradelle egyentuhája... Majd meg fulladtam benne.

- GELINOTTE:** Hamar átöltöztem, mialatt a felesége lejt várt a kecsiban...
PARADELLE: Azért késtek?
GELINOTTE: Oh nem! De nem tudtuk a nyakunkról lerásni az ezredet...
LUCIENNE: Megmutattuk neki a lakást...
GELINOTTE: Fulförgatta az egész házat. Nem volt megelégedve a buterek elhelyezésével. Fülhivatta a házmestert és a nagy tükrös odaállította az ágyal szekőst.
PARADELLE: Micsoda ötlet!
GELINOTTE: Az ezred apja azt mondta, hogy jobban fogjuk látni egymást... Aztán tanácsokat adott nekem... mint ezred apja, mint az ezred anyja...
PARADELLE: Micsoda tanácsokat?
GELINOTTE: Azt mondta "Csak szeliden! Csak szeliden!"
PARADELLE: Lucienne jelenlétében?
GELINOTTE: Nem, mialatt Lucienne lefeküdt...
PARADELLE: Lucienne lefeküdt?
GELINOTTE: És te?
GELINOTTE: Mit tettem volna, az ezredes úgy ordított, mint a fenevad... De mindegy, fődolog, hogy végül mégis csak megszabadultunk tőle!
CHAVILLON: Szerencse, hogy nem vett észre senkit...
GELINOTTE: Bizony szerencse... /Kivül zajos tapsok, nevetés, brávózás, hogyveltesés,
CHAVILLONNÉ: Hát ez mi?
LUCIENNE: Akármi... én csak azt tudom, hogy nagyon éhes vagyok!
GELINOTTE: Ami azt illeti, magam sem vacsoráztam...
CHAVILLONNÉ: Jöjjen...
PARADELLE: Jöjjen Lucienne! /Chavillon és Gelinottesé kivételé

676;

vel mind el./

4. Jelenet.

Voltak, Morris, Miss Gitta, vendégek.

MORRIS:

/Miss Gittával jön a jobb felekről, nyomasztóan néhány

GITTA

vendéget /^{Kezét próbál kényeztetni, milyen szörnyű volt?} Ilyen nevelőnőt én még nem látott... Áriási!

CHAVILLON:

Mi történt? ^{Ughissem ért.} ^{De mártíri ur. mielőtt kezdtem van önökönél}

GITTA:

/Kissé becsipve./ Egy kis dalt énekeltem nekik, attól

belendultak meg... igaz fiam?

VENDÉGEK:

Ugy van! Ugy van! Hogy volt! Hogy volt!

GITTA:

Nem fiam, igazán lehetetlen. Ennek a dalnak csak egy

van értelme, ha az ember táncol is hozzá...

A VENDÉGEK:

Hát táncoljon!

GITTA:

Egyedül?

MORRIS:

^{Megye jól tesz az úrnak a nő, kitörönges ha énekelünk is hozzá}
Itt vagyok én... Gyereünk azzal a táncossal!

CHAVILLON:

^{Vagy jól tesz az úrnak a nő, kitörönges ha énekelünk is hozzá}
/Gélinettehöz./ A nátki táncolt? Különös ember!

GÉLINETTEHÉ:

Micsoda nevelőnő? ^{Kérem ne zavarasson meg magát. Kitörönges ember}

CHAVILLONHÉ:

Micsoda család! ^{Kitörönges mártíri, de kitörönges a nevelőnője is}

K O U P L É

GITTA:

Nálunk, ha éjfélre jár már az óra

És beborítja a várost az éj,

Mindenki kedvet kap egy fordulóra,

Hajrá, keringeni kezd, aki él!

MORRIS:

Jó a nagy éjszaka nek nagy levágja,

Mind híres, mind büszke, mind vőlegény...

Egy-egy alkalmi menyasszony fogadja

As utca szögletén...

REFRAIN:

MORRIS:

És ennél a táncnál,
 Hajlik a nő, mint a nádszál
 Halk buja csók, zene száll, száll.
 A hangjai vérforralók.
 És ennél a táncnál
 Hajlik a nő lány mint a nádszál,
 Nincs szebb az éjféli nácsnál,
 Éjjel jó a csók.

II.

Jönnék a táncosok, surranva, lepva
 Lejtve az éjjeli tündérek után,
 Hajrá, keringeni, ánde titokban
 Csöndes szobában, négysszenkőzt csupán.

GITTA:

Jönnék civilek és jönnék hássárok,
 Eszrek szemében a vágy tüze gyul...
 Egyénst ölelve eltűnnek a párok
 Az ajkuk csókba ful.

REFR: És ennél a táncnál... stb.

III.

MORRIS:

És a homályban a házak tövében
 Sok-sok sötét alak lappangva jár,
 Hajrá, keringve a csók-zajos éjben
 Prédára vár sok éji madár.

GITTA:

Mest lecsap egyszerre, villan a bicaka,
 Eldől az áldozat, mint a fabáb...
 Holnap új táncost kereshet Mariska,
 Ez nem táncol tovább...

REFR: És ennél a táncnál... stb./Ének után tánc./

- PARADELLE: /belép, megdöbbenve./ Jóságos ég! Hiszen ezek be vannak csipve!
- GITTA: Az ám... egy kicsit szédülök... Egy kicsit nagyon szédülök...
- MORRIS: Szédülök... Összedülök... Szédülök... Összedülök...
- GITTA: Márki... Kapaszkodj belém...
- MORRIS: Nevelőnő... Kapaszkodj belém..
- PARADELLE: /megsemmisülve./ Micsoda betrány! /Morris és Gitta ez alatt a vendégektől támoogatva kifelé indulnak./
- CHAVILLON: Mondhatom vőm uram, nagyon furcsa familiája van... Az egyik nagybátyja hülye, a másik részeg...
- PARADELLE: Jobban szeretné, ha mindkettő hülye volna?
- GELINOTTENÉ: És a nevelőnő, aki apacstáncot jár!... Ne erre se bizzán a gyermekeimet... /Mindhármán el./

5. Jelenet.

Henriette, Poilleux, majd Martial.

- POILLEUX: /belép balról, Henriette jenn II-eről./ Henriette kisasszony! *Azonan*
- HENRIETTE: /hátraszól./ ~~Majd csinálok magának egy rúntottát...~~
- POILLEUX: Henriette kisasszony!
- HENRIETTE: ~~Mert~~ *Török*
- POILLEUX: Az ezredes ur megkért, hogy legyek szives önnek ezt a levelet átadni... *fait en l'esprit szives*
- HENRIETTE: /meghepődve átveszi a levelet./ Az ezredes?... Nekem? /Olvassa./ Csakugyan... Nekem szól... /Átolvassa föl. sikolt. /Ah!
- POILLEUX: ~~Mert~~ *Ni van benne*
- HENRIETTE: /izgatottan./ Semmi... semmi...
- POILLEUX: Nincs válasz?
- HENRIETTE: Nincs...

- POILLEUX: Berravaló síncs?
- HENRIETTE: Az síncs.
- POILLEUX: Micsoda nesterség! ~~Micsoda nesterség!~~ /El./
- HENRIETTE: /egyedül, fennhaagon olvassa./ Imádott Henriette...
Megőrülök, amikor drága pofikájára gondolok.../más-
hangon./ Hol látta az ezredes az én drága pofikánat?
/olvas./ Kiszeltem a nédját, hogy visszajöhessen, ad-
jon alkalmat a találkozásra!"/Martial belépvén, hamar
elrejtí a levelet./ Mi az? Maga fölkel?
- MARTIAL: Már jobban vagyok....
- HENRIETTE: Az előbb még Leontinének nevezett...
- MARTIAL: Igaz, de most már távotról se vagyok olyan hülye, mint
az előbb közletről....
- HENRIETTE: Ezért a kirándulásért még számolunk! Kivel csalt meg?
- MARTIAL: /révedezve./ Leontine....
- HENRIETTE: Jó, jó! Inkább nem kérdezek semmit.../Távozóban elragad-
tatással./ Adjon alkalmat a találkozásra.../el bal 2./

6. jelenet.

Martial, Parabelle, Chavillon, majd Chavillonné,
Gelinottené, Lucienne.

- PARABELLE: /jön Chavillonnal./ Jobban szeretné, ha mind a kettő
~~részese volna?~~ /Martialhoz./ Á, a bácsi! Kedves bácsi,
bemutatom önnek Chavillon urat, aki ég a vágytól, hogy
önnek megismerkedjék...
- CHAVILLONÉ: /összintén./ ~~Az szavak miatt...~~ izé... azt akartam
mondani... *az apáncsot miatt ha nem hűvözök*
- MARTIAL: Sose szégyelje magát! Az üzlet, üzlet még akkor is,
amikor szerelni házasságról van szó... A dolog rend-
ben van!
- CHAVILLON: Igazán?... Szóljak a közjegyzőnek?

- MARTIAL: ~~Megannal hestene a pénst.~~
- CHAVILLON: Ébeldogán./Es már beszéd.../Egy kemely nagybácsi...
 Nem olyan mint a másik? Elrohán./El →
- MARTIAL: ~~A másik?..Miféle másik?~~
- PARADELLE: ~~Meg tudom...az apósem részeg, azaz hülye...azaz...~~
- CHAVILLON: /visszajön./ A többiekkel./Gyertünk, gyertünk.../Az apaszerről van szó! /beutattja Gelinettet./Gelinotte ur, a közjegyző...
- MARTIAL: /átadja neki a pénstárcáját./Kérem közjegyző ur.../
 itt van az összeg...^{620...} ~~hátszázötven frank értékpapírokban, a többi készpénzben.~~
- CHAVILLON: /Gelinettehez./Majd segíték megszámolni./Gelinotte leül az asztalhoz, Chavillon és Gelinottené körülveszik, Martial velük szemben foglal helyet. Kívül megint ~~haj, nevetés, hogy volt...stb./~~

7. Jelenet.

Voltak, Morris, Miss Gitta...

- GITTA: Óriási!...Óriási!...~~ilyen máskül még sohasem láttam!~~
- CHAVILLON: Mi az náj megint?
- MORRIS: Eljárnak nekik ^{és} egy apasztánxot?
- PARADELLE: /fölpattan./On?...Már megint én? ^{mi esoda megkérde}
- MORRIS: Nini, ~~Paradele~~...^{és jövelek} ~~öcsém, frága öcsém.../Megakarja csókolni./~~
- PARADELLE: Távozzon rögtön...feküdjön le és aludja ki magát...
 Ha est nem akarja...
- MORRIS: /csaknem sírva./Alain, hát így bánss velem?...Kia veszek általános örökösönnek és amikor keblemre akarlak ölelni eltaszítasz magadtól? És a hála?
- PARADELLE: Erről majd beszélünk...^{meg} ~~Elrohán...~~ /kifelé taszigálja./

- MORRIS: /sirva./Mégfogom változtatni a végrendeletemet.../
/El Paradellel a bal fenéken./
- GELINOTTE: Márki ur, ezer frank hiányzik ?
- GITTA: /félre./Ezer frank?
- MARTIAL: /fölszól./Ezer frank? Lehetetlen!/keresgi a zsebében./
meglátja Miss Gittát./Á, Leontino.../
- GITTA: /halkan./Nekem adtad!
- MARTIAL: Mit?
- GITTA: Azt az ezer frankot? Itt van a keblemben.
- MARTIAL: /izgatottan./Kebledben?
- GITTA: Akarod kölcsön?
- MARTIAL: Még nem ismerjük egymást olyan jól, hogy kölcsönt kérhetnék tőled.
- GITTA: ^{el}/~~átadja~~/Csak tedd el! Jó barátok közt.../Ezentul ugyis
sűrűn fogunk találkozni./El./
- MARTIAL: ~~Perseus, ezre.../Az:ajtóra néred, amikor Miss Gitta
távozott./~~ *Leontin*
- GELINOTTE: Niába minden, háromszor is megérintettem, de egy ezres
hiányzik.
- CHAVILLONNÉ: /A fenékről jön Lucienéval./Megtörtént?
- CHAVILLON: ~~Képzeld, ezer frank hiányzik!~~
- CHAVILLONNÉ: ~~/Martial felé fordul, aki az ezressel a kezében még
mindig az ajtóra néz, néred./De hiszen itt van! A
kezében van!~~
- MARTIAL: Elragadó! Elragadó! *mind*
- CHAVILLON: ~~Vedd el tőle!~~
- CHAVILLONNÉ: ~~/Kiveszi Martial kezéből a pénzt./~~
- MARTIAL: ~~Bocsánat, ez az én ezresem!~~
- CHAVILLON: ~~Es ez az ezres, amely hiányzik...~~
- MARTIAL: Vagy ugy!...De ha ez az az ezres amely hiányzik,

- MARTIAL:** akkor ez az az ezres, amely nem hiányzik...
- GELINOTTE:** Rendkívül szellemes.
- LUCIENNE:** /leül a zongora előtt álló panlagra./
- PARADELLE:** /visszajön./ Addig itattam, míg összerogyott... Ezt elintéztam! /leül Lucienne mellé./
- GELINOTTE:** És most, hogy rendbe vagyunk, föl fogom olvashatni a szerződést... "Gustave Gelinotte aleconi közjegyző előtt..." /tüsszent/ Ugylátszik meghültem...
- GELINOTTENÉ:** Nem csoda, ilyen kopasz fejjel!
- GELINOTTE:** /kis fekete sapkát tesz fel./ Megengedik ugye? /Folytatja./ "A mai napon megjelentek alulírott..."
- EZREDES:** /kívül./ Köszönöm, köszönöm, ne fáradjon... /belép./
- GELINOTTE:** /észreveszi/ Az ezredes! /Eltűnik az asztal alatt. Lucienne Paradelle mögé bujlik./
- 8. Jelenet.**
- Voltak, ezredes.
- CHAVILLON:** /meglepődve./ Az ezredes!
- CHAVILLONNÉ:** /meglepődve./ Az ezredes!
- PARADELLE:** /Luciennehez./ Az ezredes!
- EZREDES:** /Chavillonnéhoz, kissé sávaratan./ Bocsánat, drága asszonyom, ha alkalmatlankodom...
- CHAVILLONNÉ:** /udvariasan./ Szó sincs róla...
- EZREDES:** Az előbb kissé hirtelen távoztam innen, mondhatnám köszönés nélkül, ezt akarom jóvátenni azzal, hogy személyesen hozok hirt a fiatal párral...
- CHAVILLONNÉ:** Ezredes ur, ön igazán nagyon jó hozzánk...
- EZREDES:** Tulságosan jó vagyok asszonyom... /orditva./ Csak azt nem szeretem, ha lóva tesznek... Tehát hazakisértem őket az új lakásba és abban a pillanatban hagytam őket magukra, amikor... ön ért engem asszonyom?...

CHAVILLONNÉ: /élénken./ Hogyne, ezredes ur, hogyne!

EZREDES: A jelen pillanatban Lucienne kisasszony... már a leg-
nagyobb mértékben Paradellemé... és engedjék meg,
hogy ehhez teljes szívvel kivá... /Lucienne, aki a
zongera mögött el akar illanni, véletlenül a billenő
tyúrire tette a kezét, a zajra az ezredes megfordul.
A fiatalasszony!... A fiatalasszony!

PARADELLE: Végünk van!

LUCIENNE: /félánken./ Ezredes ur!

EZREDES: Mi az asszonyom, maga otthagyta az urát?

LUCIENNE: /zavartan./ Ezredes ur....

CHAVILLONNÉ: /élénken./ A drága kicsike, nem akarta az első éjsza-
kát a szülői háztól távol tölteni... ~~az anyjától távol,~~
~~támas és kényes nélkül...~~

EZREDES: Bocsánat... én elláttam tanács-al az urát.

CHAVILLONNÉ: ~~Mégpedig nagyon jókat!~~

EZREDES: Honnan tudja?

CHAVILLONNÉ: Izé... Lucienne mondta. *nagyon a nyjas*

EZREDES: Igen?... /fölháborodva, félre./ Kis kigyó! Visszaszökött
az uszkaöcskhöz.

CHAVILLONNÉ: /Luciennehez./ Menj gyermekek, *piheni* ~~az ezredes ur megange-~~
~~di, hogy szobádba vonulj.~~ /Az ezredeshez./ Szegény ki-
csike olyan fáradt!

EZREDES: Hogyne! /nagyon hűdegen./ Asszonyom! /Lucienne el
jebb lere, miután Paradellemre egy pillantást vetett.
AZ EZREDES EZT észrevéve. /Integtet az uszkaöcsének!

PARADELLE: /Chavillonhoz és Gelinettendéhoz./ Menjünk innen!

CHAVILLON: De az apanázj!

- PARADELLE: Jöjjön bácsi!
- MARTIAL: Hova a pokolba tűnt el a közjegyző?..
- PARADELLE: Elutazott...Jöjjön bácsi.../Az ezredes erősen nézi Paradeslle eltűnik a fenéken./
- EZREDES: /Chavillonához./Ugylátszik én kergetem el őket!
- CHAVILLONNÉ: Téved, ezredes ur!
- EZREDES: Ugylátszik valami ceremóniát zavartam meg váratlan megjelenéssel?!
- MARTIAL: /közeledve./Éppen a házasságkötés szerződést akartuk aláírni...Az apanázs...
- CHAVILLONNÉ: Bocsánat ezredes ur...de a vendégeim...
- EZREDES: Ne zavartassa magát asszonyem.../félre./Sehel se látom Henriettet.
- CHAVILLONNÉ: /el a jobb fenékre./
- 9°. Jelenet.
- Ezredes, Martial, Gelinotte.
- EZREDES: Ön valami apanázsról beszélt?
- MARTIAL: Anelyet én adok az úcsóknak...
- EZREDES: Á, hát ön is a nagybátyja?
- MARTIAL: Ön de Parad.../mialatt hátrál, lép Gelinotte kezére aki négykézláb kezdett kifelé meackulni./
- GELINOTTE: Jaj!
- MARTIAL: Mi az? /negrátja Gelinottet./ Hiszen ez itt, a közjegyző!
- EZREDES: Az asztal alatt?
- GELINOTTE: /négykézláb mászik az ajtó felé./Leesett a tollam, azt kerestem, ön rálépett a kezemre...
- MARTIAL: A toll az asztalon van...
- GELINOTTE: /feltatja az utját./Köszönöm, majd visszajövök érte...
- MARTIAL: És a százszor frank? Azt is itthagya?

GELINOTTE: /Megáll! /De már azt nem! /felkel! /

EZREDES: /megismeri! / Parabelle! Hisz ez Parabelle!

MARTIAL: De mondja csak, miért mászkál maga négykézláb?

GELINOTTE: Kéayelmes ember vagyok kérem, lusta voltam fölkelni...

MARTIAL: Különös! Vallja be közjegyző ur, hogy ez nagyon különös...

GELINOTTE: Bevalle... de mit csináljak. Már én ilyen vagyok!

MARTIAL: Hát befejezzük a dolgot?

GELINOTTE: /másra terelve a figyelmet! / A kezem kék... a kezem zöld... Ha most nem kapok vérmérgezést, akkor seha!

MARTIAL: Annál, inkább sietniük kell... Behívom a többieket...
/El a fenéken! /

10. Jelenet.

--- Ezredes, Gelinotte, majd Gelinottensé?

EZREDES: Hát maga most közjegyző?

GELINOTTE: /félre! / No, szentelenség csak most ne hagyj el!
/Fenn! / Most ezredes ur? Éppen 15 éve vagyok közjegyző!

EZREDES: /fuldokolva! / Ne mondja, és a neve?

GELINOTTE: Gelinotte, ezredes ur.

EZREDES: És Parabellehez senniköze?

GELINOTTE: /csodálkozva! / Parabellehez?

EZREDES: Ahhoz a hadnagyhoz, akit ma reggel a szobafogságból idehoztam...

GELINOTTE: De igen, van közöm hozzá...

EZREDES: Ahá!

GELINOTTE: A jogi tanácsadója vagyok tizenöt év óta!

EZREDES: Hallja, én jó ember vagyok, talán tulságosan is jó...
/Oreditva! / De azt nem szertem, ha lóvá tesznek. Azt hiszi, hogy beveszem azt a kaszlagot?

- GELINOTTENÉ: /belép, az urához./ Mindenkünn kereslek. Mit csinálnál itt?
- GELINOTTE: Látod, édes az ezredes urral csevegek. /bemutatja./ Ezredes ur, Gelinottené, a feleségem...
- EZREDES: Tessék?
- GELINOTTE: Felesleges róla többet mondani, mert mindenki tudja, hogy Gelinottené, Gelinotte közjegyző felesége...
- EZREDES: ~~A maga felesége?~~ Hát maga házasember?
- GELINOTTE: ~~15 éve.~~
- GELINOTTENÉ: ~~Gustave, késő van és én álmos vagyok...~~
- GELINOTTE: Megyünk fiam haza. Ugy nézzen meg minket ezredes ur, hogy mintaszörű házasságot élünk. tizenöt év óta.
- EZREDES: Annál jobb. Én éppen az ellenkezőjével gyanúsítottam...
- GELINOTTE: /intéget a feleségének./ Kivel gyanúsított az ezredes ur? Kit gyanúsított az ezredes ur?
- GELINOTTENÉ: Talán csak nem engemet, ezredes ur?
- EZREDES: De igen...éppen önt....Pár órával ezelőtt itt láttam Paradelle hadnagy ölében.
- GELINOTTE: Mit hallok, asszonyom, ~~mit hallok, asszonyom?~~
- GELINOTTENÉ: Micsoda? Ön elhiszi ezt az aljas rágalmat? Ön maga is gyanúsítani mer engem? Engem? Engem? Jól van, köztünk vége mindennek! /El./
- GELINOTTE: /követi./ Anny, ne szaladj, megbocsátok néked...
- EZREDES: /magában./ ~~Mit történt itt?~~ Mi történik itt? /GELINOTTE ~~hoz, aki el akar szökni a felesége mögött./ Hé, izé ur !~~
- GELINOTTE: /visszajön./ ~~Gelinotte, ezredes ur.~~ Látja mit csinált? Egy könnyelmű kijelentésével majdnem családi tragédiát.
- EZREDES: /ordítva./ Bánom is én! Mondja meg nekem, hol van most Paradelle hadnagy?

- GELINOTTE: Alkalmaztats otthon, hiszen ön hazakisérte...
- EZREDES: Mindjárt megtudjuk.../telefonhoz megy, csöveget./
- GELINOTTE: /félre./ A telefon! Erre nem gondoltam!
- EZREDES: /a telefonba./ Halló, halló...kérem a 68-ast, igen a huszárkaszárnyát...Halló! ~~Ön~~ ügyeletes? Igen én beszélek ~~Bontás ezredes~~...Küldjön rögtön Parabelle hadnagyhoz és nézze meg, hogy otthon van e...Ha otthon van, jöjjön azonnak a kastélyba...Ha nincs otthon, telefonáljon nekem ide...Mit?...A szánót?...
/Gelinottehez./ Mi a kastély telefonszáma?
- GELINOTTE: 14-ezredes ur! /félre./ Ez az irodám száma.
- EZREDES: /telefonba./ 14-...Megértette?...Jó éjszakát! /fülkasztja a kagylót./
- GELINOTTE: /félre./ Nincs baj...A kaszárnyából hozzám fognak telefonálni /A telefon megszólal./
- EZREDES: /visszamegy./ Halló! Ön az kisasszony?...Micsoda?...A kastély száma nem 14-...Nekem azt mondták...57-? Igen?...Ön már megtelefonálta?...~~Helyes!~~ Köszönöm. *Non*
- GELINOTTE: /félre./ Baj van!...A kaszárnyából nem hozzám fognak telefonálni.../fenn./ Bocsánat ezredes ur, azt hittem, hogy 14-...14 és 57 ...a két szánót könnyű összecserélni...
- EZREDES: Pedig olyan kevésbé hasonlítanak egymásra, mint egy kőszegyző egy huszárra...
- GELINOTTE: /félre./ ^{El} ~~Ég~~ ötlet! /fenn./ Bocsánatot kérek, de a feleségen, mint hallani méltóztatott, álnos...
- EZREDES: Kérem, ne zavartassa magát! /félre./ Most megcsipem!
- GELINOTTE: /félre./ Neked Parabelle kell, megleszi! /El./

11. Jelenet.

POILLEUX: Ezredes!

Ezredes: /magában,/Valaki becsap, vagy a hadnagy vagy a közjegyző...vagy mindkettő...de meg fogom tudni... és akkor...

POILLEUX: /jön a bal szögletből,/Ezredes urnak alássan jelentem

EZREDES: Mit akarsz!?

POILLEUX: /átmegy a jobbára,/Bocsánatot kérek, ezredes ur...!

EZREDES: Igaz...süket vagy az egyik füledre?

POILLEUX: És a másikra nem hallek...Est a cédulát hoztam Henriette kisasszonytól....

EZREDES: A kertben várom a lugasban.../más hangon,/Drága Henriette! Rohanok...Rohanok!/Megcsókolja a levelet/

POILLEUX: Nincs válsz?

EZREDES: Nincs!

POILLEUX: Borravaló sincs?

EZREDES: /ordítva,/Borravaló? Megőrültél?

POILLEUX: Bocsánat...szegény süket ember....

EZREDES: Igaz ket vagy...majd meglátom, mit tehetek érted... Izó...Ha valaki kérdészködik rólam, mond hogy már elmentem.

POILLEUX: Igenis, ezredes ur!

EZREDES: /távozóban,/Drága Henriette! /El bal fenéken,/

12. Jelenet.

Poilleus, majd Paradelle.

POILLEUX: /egyedül,/Micsoda nestereség! Micsoda nestereség!

K O U P L É .

A hasan régóta homaru,

Katonának lenni szonoru,

A sok följobbvaló

Pajtás, a kutyának sen való.

POILLEUX:

Fene lassan mulnak a napok,
 Szabadságot ritkán ha kapok,
 Sok a munka és a gonj,
 Pajtás, szaladék, mint tiz bolond.
 Minden idomen fáj énanékem
 Nem bírom tovább gyógygy életem.
 Jó lesz már hazamenni, hazamenni,
 Otthon Rózszi vár...
 Jó lesz őt ölbevennei, ölbevennei
 Megcsókolni már.
 Magamat kipihenni, kipihenni,
 Élmi mint masár,
 Jó lesz már hazamenni, hazamenni
 Otthon Rózszi vár.

II.

Én a turfra gyakran kinegyek,
 Hogy egy pár forintot letegyek,
 Lovagol Prepszaer, Janek,
 Karszlake..hogy az Isten áldja meg.
 Fogadom buzgom mindegyiket,
 A zsebenben felgyúl a tekett,
 De hiába nem nyerek,
 Tudják a derék bookakékersek,
 Már a harmadik futás után,
 Állok egy garas nélkül, bután.
 Jó lesz már hazamenni, hazamenni,
 Itt időzni kár....
 Oly könnyű tőkremenni, tőkremenni,
 Ha eljön a nyár.
 Nem segít ugyse semmi, ugyse semmi..
 Am zálogház vár....

POILLEUX: Jó lesz már hazamenni, hazamenni!

Mert az is bezár!

PARADELLE: /ének után jobb felékről./ Mit csinálsz itt?

POILLEUX: Az ezredes urnak hoztam levelet Henriette kisasszonytól...erre az ezredes ur elrohaat...

PARADELLE: Henriette kisasszonytól...Az Miss Gitta...Tehát elmentézte...Derék leány...

POILLEUX: Nagyon derék leány!

PARADELLE: Nem kérdeztelek!...Bizonyos vagy abban, hogy az ezredes elment?

POILLEUX: Ő maga mondta, hogy ha valaki keresi, hát mondjan meg, hogy elment...

PARADELLE: Valahára!...Valahára!...És most éljen a szerelem! Mi az még mindig itt vagy? Takarodjál!

POILLEUX: Igenis, hadnagy ur! /távozóban./ Micséda nesterség! /El bal 2,-/

12. Jelenet.

----- Parabelle, ezredes, majd Chavillonné.

PARADELLE: /Lucienne szobája felé megy./ Drága kis Luciennem! Vár a szobájában! Végre egyedül! /hallgatódzik./ Seanni noszji! /A kulcsukra teszi a fülét a másikat befogja a kezével./

EZREDES: Jebbről jön. /Már megint lóva tettek... A lugasben egy egészen idegen Henriette várt reám... /észreveszi Paradellet/
Az unőkaöcs, már megint itt!?

PARADELLE: Talán már lefeküdt... /kinyitja az ajtót./ Lucienne, angyalon...én vagyok... /benegy./

EZREDES: /felháborodva./ Benegy a szobájába...késő éjjel...Most csak nem fogja azt mondani, hogy öltözködni segít neki... Ilyet még nem láttam!...De nem hiába vagyok az ezredes apja! Szent kötelességen, hogy a családot figyelmeztessen... /Chavillonné belép./

Asszonyok, ön éppen jókor jön.

- CHAVILLONNÉ:** Azt hiszi ezredes ur? *miért ezredes ur*
- EZREDES:** Kénytelen vagyok önt egy nagyon kellemetlen fölfedezéstől értesíteni..
- CHAVILLONNÉ:** Miről van szó, ezredes ur?
- EZREDES:** ~~Paradelle~~ hadnagy, éppen most ment be az ön leányának szobájába...
- CHAVILLONNÉ:** A vőm?
- EZREDES:** Nem a vő, asszonyom, hanem az unokaöcs!... És ez nem először történik!
- CHAVILLONNÉ:** Mit csináljunk, ezredes ur, ez már így van!..
- EZREDES:** Így van? Akkor rendben van! /~~Példre, Micsoda anya?~~
~~Micsoda család...~~
- CHAVILLONNÉ:** Lucienne még ébren van, *és* /~~és~~ /^{szívesen} az unokabátyja jó éjszakát kíván neki... Kérem ~~ezredes ur...~~ gyermekkori pajtások!
- EZREDES:** /~~gúnyosan.~~ Gyermekkori pajtások!
- CHAVILLONNÉ:** Be mindjárt kiküldöm... /Az ajtóhoz megy, / Lucienne ébren vagyok... /be akar nyitni, az ajtó zárva van, /
- EZREDES:** Látja?... Látja? ~~A gyermekkori pajtások megaknra zárták az ajtót.~~ Tisztességes ember nem zárja be az ajtót, amikor jó éjszakát kíván.
- LUCIENNE:** /kivül./ Bejöhetsz mama!
- CHAVILLONNÉ:** Halletta? Bemehetek! /el a szobába./
- EZREDES:** /egyedül./ Nem, ez mégsem természetes... Képtelenség, hogy egy anya... itt valami titek van... /derítva./ És én ki fogom deríteni... /Paradelle belép. /^{it} Az unokaöcs is.

14. Jelenet.

Ezredes, Paradelle, majd Gelinette.

- PARADELLE:** /belép./ Beszélni akar velem, ezredes ur?
- EZREDES:** Nem én!
- PARADELLE:** Chavillonné azt mondta...

- EZREDES:** Chavilloné tévedett, az Ön számára nincs semmi
mondani való, menjen vissza oda, ahonnan jött...
/Paradelle vissza akar menni, ráordít./ Maradjon itt!
- PARADELLE:** /félre./ Megbolondult!
- GELINOTTE:** /egyenruhában balról./ Ezredes ur, Ön üzent értem?
- EZREDES:** Paradelle!
- PARADELLE:** Gelinotte!
- GELINOTTE:** /lelkedőre./ Lóhalálban vágattam ide...
/félre./ Bámulsz, hogyan hasonlít a közjegyzőhöz...
A kaszárnyából üzenték, hogy Ön itt vár rám.
Ferdébe van... De mondja csak, nem látta véletlenül
Gelinotte közjegyzőt?
A közjegyzőt? Itt kell lennie... Akarja, hogy megkeresem?
.../hátranéz./
- EZREDES:** Főlöszleg! Attól tartok, hogy nem fogja megtalálni!
- GELINOTTE:** Talán hazament már...
- EZREDES:** Alakalmasíts... és én is haza megyek! /ridegen/ Jó éjszaka!
- GELINOTTE:** Ilyen korán, ezredes ur?
- EZREDES:** Adják át üdvözlönetet a családnak /távozóban./ Megálljanak csak! /el balra./

15. Jelenet.

Paradelle, Gelinotte, Chavilloné, Gelinotténé,

Chavillon, Martial.

- GELINOTTE:** Eiment! Tralala! Tralala!
- PARADELLE:** Csak ugráljon! De hogy velem mílessz...
- GELINOTTE:** Holnap mindent megmagyarázunk az ezredesnek... Addig is
Ön megőszült, én megkaptam a pénzenet, odabent egy gyönyörű fiatal teremtés vár magára... Ezért érdemes egy kicsit szenvedni.

- CHAVILLONNÉ: /ki jön./ Vőm uram, a felesége hívja magát...
- PARADELLE: ~~Megegyek... de minden csokomban ott lesz a fűlével~~
keserűsége... /El./
- CHAVILLONNÉ: ~~Mit beszél az?~~
- GELINOTTE: Szegény fiu, olyan izgott, hogy képtene beszélni!
/Chavillon, Martial, Gelinotténé jönnek./
- GELINOTTÉNÉ: /férje kabátjával./ Gustave, az urak türelmetlenek;...
be akarják fejezni a házasságszerződés ~~letárgyalását~~...
- GELINOTTE: Lehet... lehet... Add ide a kabátodat... /leveti a dol-
mányát, de a nadrágját és a sapkáját fenn tartja./
- CHAVILLON: Siesztünk, siesztünk, amíg a nagybácsi meg nem gondolja...
- GELINOTTE: /asztalhoz ül./ Nem kell félni....
- MARTIAL: A kös ^{ör} jegyző most katoná?
- GELINOTTE: Hirtelen be kellett vonulnom fegyvergyakorlatra...
Hát siesztünk... Hol van a fiatal pár?
- CHAVILLONNÉ: ~~A fiatal pár?~~... Ide kell jönniök?
- GELINOTTE: A jelenlétük feltétlenül szükséges.
- CHAVILLONNÉ: ~~Soha! Nem fogom tűrni, hogy ilyen megasztos pillanatok~~
~~ban háborgassák őket...~~
- CHAVILLON: Minden ~~előre~~ meg lehet tölteni kérdésf... /az ajtónál./
Lucienne. Vőm uram! Jöjjenek ki!
- PARADELLE: /kivül./ *Soha! hirtelen megint*
- CHAVILLON: Nagyon fontos... Nagyon sürgős....
- CHAVILLONNÉ: ~~Nagyon fontos, nagyon sürgős!~~ /Paradelle pyjamaiban
Lucienne pengyolában, megjelennék./
- PARADELLE: Örültség, hogy az embert nem hagyják békén! Miről
van szó?
- CHAVILLON: A házassági szerződésről.
- PARADELLE: És ezért zavartak minket?
- GELINOTTE: ~~Hásson ráérnek egy egész életet keresnünk..~~
Sajnál az egész

GELINOTTE: Kezdhethük? /olvassa./ Gustave Gelinotte aleceni közjegyző előtt a mai napon... /észreveszi az ezredest, aki balról belép./ Az ezredes! /az asztal alá bujik./

~~CHAVILLON:~~

CHAVILLON: Az ezredes! Meneküljünk! /Gelinotte és Martial kivételével mindenki elmenekül. Paradelle és Lucienne a szobájukba./

16. Jelenet.

Ezredes, Gelinotte, Martial.

MARTIAL: /bámulva néz körül./ Mi történik itt? Miért menekülnek ezek Ön elöl?

EZREDES: /ordítva./ Az miadjárt ki fog derülni... Először is kicsoda Ön?

MARTIAL: Én? Én de Paradelle márki vagyok...

EZREDES: /n.f./ Ön is?

MARTIAL: Mi az, Ön is? Nincs két márki...

EZREDES: De van!... /n.f./ Két márki... két Paradelle... két Henriette... Ebben a házban mindenki két példányban van meg. Vagy részeg vagyok és duplán látok, vagy nem vagyok részeg... de akkor jaj mindenkinek /ordítva./ Meg fíg becsátani, de pár szavam van ahhoz az urhoz aki az asztal alatt nyaral...

MARTIAL: Kérem!... Két márki... Két Paradelle... két Henriette... Ha nem tudnám, hogy én vagyok hűlye, azt hianém, hogy ő az. /El./

EZREDES: /felenelve az asztalterítőt./ Jöjjön csak ki! /Észreveszi Gelinottet, aki négykézláb menekülve már az ajtóig jutott./ Hé, hé, közjegyző ur! /utaléri, elállja az utját./ Megállj!

17. Jelenet.

Ezredes, Gelinotte.

/Mindketten egyszerre felemelkednek./EZREDES: Ne Hadnagy ur?GELINOTTE: /bután./ Ezredes ur?EZREDES: Nem kérdezem öntől, hogy mit keresett az asztal alatt...
Nem kérdezek semmit... Vegye föl a dolmányát, aztán
előre... Éjjeli gyakerlatunk lesz, magammal viszem.
~~Mint megédítiszer...~~GELINOTTE? Tessék?EZREDES: Ne féljen, nem gyalog megyünk... Ön Alzát fogja lova-
gelni...GELINOTTE: /kitörve./ ~~Mégis miért?~~ Inkább a halált! Inkább mindent
bevallok...EZREDES: Ahá!GELINOTTE: Ezredes ur, nem bánom állítsen haditörvénytűk elé..
az ugyanis illetékes, mert nem vagyok katona... Ön iga-
zán közjegyző vagyok.EZREDES: És kicsoda akkor a hadnagy? /a homlokára üt./ Világos!
Az unokaöcs! /boldogan./ a ezt magamtól találtam ki!
... /ordítva./ De ezt drágán fogja megfizetni...GELINOTTE: /letérdel./ Kegyelem, ezredes ur.18. Jelenet.

Voltak, Miss Gitta, majd Chavillon, Chavilloné.

Peilleux, Martial, Paradelle, Lucienne.

GITTA: /belép, hallja, ő is letérdel./ Kegyelem, ezredes ur!EZREDES: Henriette, drága Henritette... /megöleli./GITTA: Te jó ember vagy...EZREDES: Tulsgesaz jó,...GITTA: Te meg fogsz kegyelmezni szegényeknek....